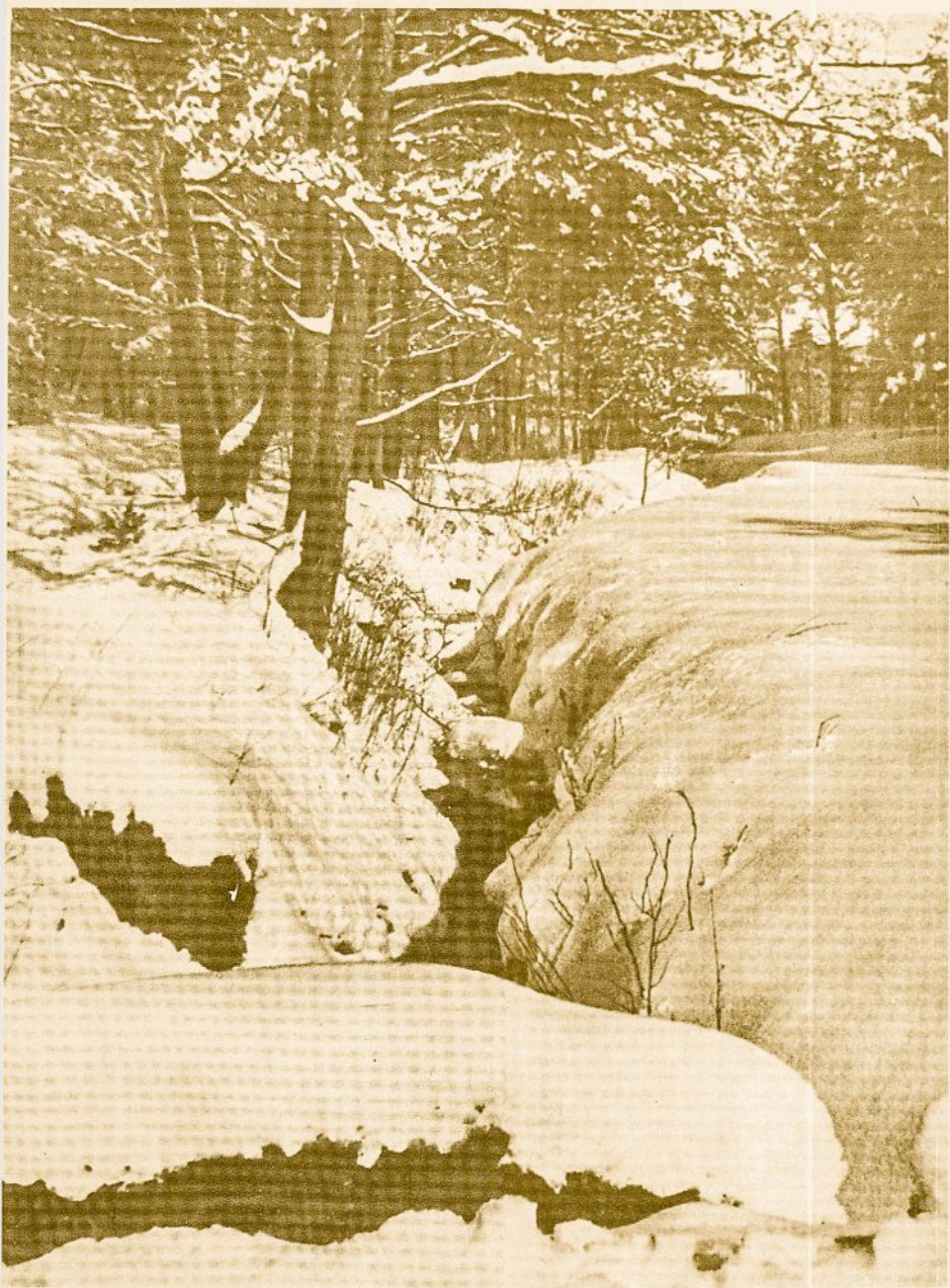

SKAUTU AIDAS

NR. 1-2

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skautų ir skaučių mėnesinis žurnalas * Oficialus Lietuvių Skautų Sąjungos organas * Leidžia Lietuvių Skautų Sąjungos Tarybos Pirmija * Redaguoja redakcinis kolektyvas * Vyr. redaktorius v. s. Č. Senkevičius * Seserijos redaktorė s. O. Gailiūnaitė * Brolijos redaktorius jūr. v. s. Br. Stundžia * Administratorius s. L. Eimantas * Ekspeditorius s. v. v. sl. J. Karasiejus * Iliustracijomis talkina s. v. v. sl. V. Girnius.

REDAKCIJOS ADRESAS: Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada, Tel. BE.3-7321.

ADMINISTRACIJOS ADRESAS: L. Eimantas, 91 King Edward Ave., London, Ont., Canada.

Prenumerata metams \$3.00, pusei metų \$1.50. Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių \$1.00. Spausdina TIME PRESS, 6 Ossington Ave., Toronto 3, Ont., Canada, Tel. 532-2259.

Lithuanian Boy-and Girl Scout periodical. Editor Č. Senkevičius, 40 Burrows Ave., Islington, Ont., Canada.

1963 MT. SAUSIO - VASARIO MĖN.

NR. 1-2

Mieloji Sese, Broli!

Jei "Skautų Aido" Vajaus metu dėl kurių nors priežasčių nespėjai atnaujinti "Sk. Aido" prenumeratos 1963 metams, padaryk tai dabar ir ilgai nedelsk, nes gali pritrūkti pirmųjų "Sk. Aido" numerių.

Jei Jūsų rėmėjai, bičiuliai ir pažįstami taip pat parems "Sk. Aidą" jį prenumeruodami, "Sk. Aidas" galės augti ir stiprėti. "Skautų Aido" labai laukia mūsų besimokantis jaunimas Vasario 16, Saleziečių ir kitose gimnazijose. Padėkime jiems turėti "Sk. Aidą"!

Taigi, sese, broli, laukiu Jūsų mielos talkos.

"S. A". Administratorius

1963 m. "Skautų Aido" Garbės Prenumeratoriai

1. G. Juškėnas,	Cleveland, Ohio,	JAV.
2. Vl. Bacevičius,	Cleveland, Ohio,	JAV.
3. Č. Kiliulis,	Dorchester, Mass.,	JAV.
4. A. Andrulionis,	So. Boston, Mass.,	JAV.
5. K. Nenortas,	Dorchester, Mass.,	JAV.
6. A. Treinys,	Boston, Mass.,	JAV.
7. Dr. A. Kaveckas,	London, Ont.,	Can.
8. kun. J. Pakalniškis,	Brooklyn, N. Y.,	JAV.
9. Z. Jankus,	Cleveland, Ohio,	JAV.
10. "Kėnavės" skaučių tuntas	Chicago, Ill.,	JAV.
11. LS Seserijos Vadija,	Chicago, Ill.,	JAV.
12. Vl. Vijeikis,	Chicago, Ill.,	JAV.
13. V. J. Leonas,	Palos Park, Ill.,	JAV.

* Sausio 21 d. Elizabeth'e, N. Y. mirė Petras Jurgelevičius - Jurgėla, sulaukęs 83 mt. amžiaus. Velionis nuilūdime paliko tris sūnus skautininkus - Petrą, LSS įkūrėją, Kostą ir Julijų. Broliams skautininkams, giminėms ir artimiesiems reiškiamo gilią užuojautą.

A. A. P. Jurgelevičiui - Jurgėlai mirus,

jo sūnams, Lietuviškosios Skautybės kūrėjams ir darbuotojams, skautininkams Petru, Kostui ir Julijui reiškiamo gilią užuojautą.

Lietuvių Skautų Sąjungos
Tarybos Pirmija

Gražioji mūsų Lietuva žiemą ...

1863 M. SUKILIMAS

*Pakilsim, broliai, vėtros siautimu —
Ir nubyrės skriaudikai kaip lapeliai!
Ir mūsų tėviškė atgis laisva —
Ar mes šioj žemėj nealsuosim!*

Balys Sruoga

Amžių eigoje vyksta nuolatinis tarptautinių santykių bei jėgų persigrupavimas, dažnai mažesnių tautų nenaudai. Priespauda gi ugdo laisvės ilgesį, kuris kartais prasiveržia ginkluotu pasipriešinimu. Dėl laisvės daug kovota, daug gyvybių jai aukota.

Praeitais šimtmetis Europoje pasižymėjo revoliuciniais sąjūdžiais. Simtmečio pradžioje Napoleonas praužė per Europą, panaikindamas baudžiavą ir nelygybę prieš įstatymus užimtuose kraštuose. Tatai kėlė išsilaisvinimo vilčių pavergtose tautose. Napoleonas pralaimėjo. Didžiosios valstybės persitvarkė Europą, neatsižvelgdamos į mažąsias tautas. Po to praėjo kelios bangos sukilimų.

Napoleono laikais švystelėjusios išsilaisvinimo viltys lietuviuose ir lenkuose nepasiteisino (Lietuva ir didelė dalis Lenkijos buvo nuo 1795 m. rusų paglemžta). Tačiau laisvės liepsnelė vienur, kitur ruse no ir gimdė plikomis rankomis mėginti pagauti jos žariją ir įžiebtį laisvės liepsną savam krašte. 1831 m. įvyko sukilimas, kuris buvo rusų žiauriai numalšintas. Dėl to buvo uždarytas net Vilniaus universitetas.

Lietuvos bajorija, kuri anuo metu vadovavo kraštui, aplenkėjo. Abiejų kraštų bajorus jungė bendras tikslas — išsilaisvinti iš Rusijos valdžios. Lenkų įtaka didėjo.

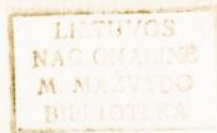
Rusijoje buvo kilęs panslavizmo judėjimas, siekęs apjungti visus slavus. Lenkuose kilo priešingas bruzdėjimas. Rusai, norėdami pašalinti maištingą elementą, pradėjo gaudyti jaunimą į rekrūtus. Jaunimas slėpėsi ir bėgo į miškus. 1863 m. sausio mėn. lenkai paskelbė sukilimą.

Greitu laiku ir Lietuvoje susidarė revoliucinis komitetas, kuris leido atsišaukimus ir kvietė visus sukilti. Prie sukilėlių prisidėjo bajorija, kunigai, darbininkai. Kiek santūresni buvo valstiečiai, nors jiems žadėjo žemės (oficialiai baudžiava buvo panaikinta

Čikagos Lituanicos brolių darbai laukia mugės.

Nuotr. Cijūnėlio

Lietuvos konsulas Kanadai dr. J. Žmuidzinas kalba Klaipėdos krašto atvadavimo 40 mt. sukakties minėjime. Jūrų skautės keičia sargybas prie vėliavos.

Nuotr. St. Dabkaus

1861 m., tačiau praktiškai panaikinimas dar nebuvo įvykdytas). Kai kuriose apylinkėse visi valstiečiai dėjos prie sukilėlių. Sukilimas plėtėsi ir netrukus apėmė visą kraštą.

Nebodami krašte stovėjusios rusų kariuomenės, sukilėliai apsiginklavę dažnai tik medžiokliniais šautuvais, dalgiais ar kitokiais menkais ginklais rinkosi miškuose. Jiems vadovavo karininkai, bajorai ir keli kunigai, kurių žymiausias buvo kun. A. Mackevičius. Iš miškų sukilėliai puolė rusus, trukdė susisiekimą, grobė maisto ir ginklų transportus. Moterys slaugė sužeistuosius, slėpė juos. Narsiausias buvo K. Kalinauskas, vadovavęs sukilimo komitetui. Į sukilėlių rankas pateko visas kraštas. Rusų kariuomenė laikėsi tik didesniuose miestuose.

Tuo metu į Vilnių atvyko naujas gubernatorius M. Muravjovas, vadinamas koriku. Jis tuoj įsakė sušaudyti du kunigus ir vieną bajorą. Žmonėms įbauginti įsakė pastatyti kartuves Lukiškių aikštėje, Vilniuje. Pagauti sukilėliai buvo kariami dienos metu. Jis suorganizavo sukilimo malšinimą, sudarė žandarų kuopas bei skrajojančius kariuomenės būrius sukilėliams gaudyti. Pirmiausia nusilenkė bajorija. Ilgiausiai laikėsi kun. A. Mackevičius. Sukilimas bai-

gėsi, kai jis buvo sugautas ir pakartas Kaune gruodžio mėn.

Malšinant sukilimą, nukentėjo virš dešimt tūkstančių žmonių, neskaitant kovose žuvusių sukilėlių ir pabėgusių į užsienius, kurių turtas buvo nusavintas.

Po to rusai norėjo surusinti lietuvius. Prasidėjęs rusinimas palietė visą tautą. Valdžia norėjo surusinti viską: įstaigas, mokyklas, bažnyčias. Muravjovas sumanė įvesti rusiškas raides ir uždraudė spausdinti lotyniškėmis raidėmis. Lietuviai nenorėjo priimti nei rusiškų raidžių, nei pravoslavų tikėjimo. Kova dėl lietuviško rašto ėjo 40 metų. Kaimiečiai ir iš kaimo išėjusi inteligentija stėjo ginti savo tautinių teisių. Knygos ir laikraščiai buvo spausdinami Prūsiose ir, nebojant baudų, slapta gabenami per sieną. Motinos verpdamos, prie ratelio mokė vaikus skaityti iš maldaknygių. Augas tautinis susipratimas, "Aušra" ir "Varpas" atvedė lietuvių tautą prie nepriklausomybės atgavimo. O. G.

PAJŪRĮ PRISIMINUS

Prieš 40 metų nedidelė saujelė veiklių ir pasiryžusių lietuvių ryžosi pasipriešinti politinėms kaimynų ir su jais susidėjusių prancūzų įgaliotinių užmačioms ir tuo apspręsti dalies senosios Lietuvos likimą, kuriai teko 700 metų vilkti vokišką vergiją.

M. Jankaus vadovaujamo, Mažosios Lietuvos Komiteto atsišaukimą išgirdo ne tik vietiniai lietuviai, bet ir broliai iš tada jau laisvos Lietuvos.

Sausio 15 d. Klaipėdoje esanti Prancūzijos įgula pasidavė. Tuo sukilimu buvo laimėta ne tik laisvė mažai daliai senosios Lietuvos, bet ir sustiprinta visa tuometinė valstybė, nes pajūris ir uostas stiprina nepriklausomybę ir neša gerovę. Tai suprato pajūriškiai, bet nepilnai jūros reikšmę įvertino visa Lietuva, kuriai kaip ūkininkų tautai, nemėgstančiai prekybos, neturinčiai pramonės, sunku buvo pa-

LSB VS s. E. Vilkas kalba Toronto vadovams ir tėvams.

Nuotr. St. Dabkaus

keisti savo galvosena. Per 20 metų vos įstengta padaryti pradžią tautiniam laivynui, nežiūrint į tai, kad virš 80% įvežamų ir išvežamų prekių ejo per Klaipėdos uostą.

Kad buvo pradėta įvertinti jūros reikšmę, reikia dėkoti buv. jūrinėms organizacijoms: Lietuvos Jūrininkų Sąjungai Jūrų Skautijai, Lietuvos Moterų Tautiniam Laivynui Remti Draugijai, Lietuvos Buriotojų Sąjungai ir Studentų Korp! Jūra. Iš visų jūrinių organizacijų Jūrų Skautija buvo tarsi tas šaltinis, iš kurio buvo papildomos eilės kitoms sąjungoms. Jūrų Skautijos vienas iš uždavinių ir yra patraukti į savo eiles jaunimą išauklėti jį geru piliečiu, įskiepyti jam jūrines idėjas, duoti pagrindinį supratimą apie jūrininkystę, laivininkystę, apmokyt praktiškai buriuoti, irkluoti, supažindinti su kelio nuos-

tatais ir saugumo reikalavimais. Tas darbas ir išeiwoje tęsiamas.

Bet jūrinės idėjos sunkokai duodasi įskiepijamos emigracijoje išaugusiam jaunimui, nes mažai kas pasirenka jūrines specialybes, tuo tarpu, kai Lietuvos jūrininkų eilėse būdavo 70-80% buvusių jūrų skautų. Ar mes, turėdami geras gyvenimo sąlygas, nesu-suminkštėjome. O gal toks jau gyvenamas laikas?.. Šiaip, ar taip, Skautų Sąjunga atidavė savo dalį pajūrio sustiprinimui. Dar vieną norėtus pastebėti, kad per 700 metų nei vokiečiai, nei geriausiai jiems talkininkavęs maras nepajėgė išnaikinti pajūryje lietuvių, tuo tarpu, prieš keliolika metų atvykusiose šeimose, daugelyje atveju, lietuvių kalba jau nebebranginama.

j. v. s. B. Stundžia

MINTYS VASARIO 16 D. PROGA

Mielos Sesės,

Lietuvos laisvės laikais Vasario 16-toji buvo laimės ir džiaugsmo šventė. Šiandieną gi tai liūdesio ir susimąstymo diena. Mes liūdimė, Lietuvai laisvę praradus, tačiau mes taip pat susimąstome ir prisimename savo pareigas tėvynei, kurią mylėti savo įžodžiu ir šūkiu esame pasižadėję.

Kokios gi yra mūsų pareigos Lietuvai? Trumpai jas būtų galima sekančiai aptarti: tai savosios tautybės branginimas ir sąmoninga meilė savam kraštui.

Carlton J. H. Hayes tautybę apibūdina kaip grupę žmonių, kuriuos jungia ta pati kalba, kurie sudaro atskirą ir savitą kultūrinę bendruomenę ir brangina tas pačias istorines tradicijas.

Gimtosios žemės, arba "terra patria", meilę mes vadiname patriotizmu, kuris šiandieną yra glau-

džiai siejamas su tautiškumo pasireiškimu. Patriotizmą tas pats autorius nusako kaip "nuolankumą, kurį iššaukia nuoširdi meilė savajam kraštui ir darbas jo dvasinei, intelektualinei ir fizinei gerovei. Nuoširdi tėvynės meilė ilgainiui mus išmoko suprasti, jog mes savojo krašto nesame verti, nes nė vienas žmogus nėra vertas to, ką jis myli".

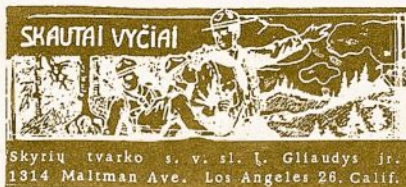
Fizinis atsiskyrimas dar nenutraukia dvasinio ryšio ir neatleidžia pareigos varžtų. Todėl ir iš savojo krašto išklydę, mes jam savo lietuviška kilme neatšaukiamai priklausome.

Tačiau neužtenka vien tik priklausyti, reikia įrodyti, jog priklausai. Kad mes savo lietuviškos kilmės svarbą suprantame ir ja didžiujamės, galime, ir turime, įrodyti dviem būdais: priklausymu ir aktyviu dalyvavimu lietuviškoje veikloje ir Lietuvos vardo kėlimu kitataučių tarpe. Besimokančiam jaunimui

Clevelando sesės sueigoje.

Nuotr. Vl. Bacevičiaus

PRANEŠIMAI VYČIAMS

• II-sios Pasaulinės Skautų Jamborės Taryba kviečia vyčius talkininkauti administraciniams darbams. Taryba nustatė šias sąlygas vyčiams talkininkams: 1) Vytis gerai ir taisyklingai moka anglų ar prancūzų kalbas; 2) Vytis turi anksčiau atvykti į Jamborę ir, taipgi, vėliau išvykti po uždarymo. Vyčiai, kurie nori talkininkauti Tarybai siunčia prašymą per vyčių Tarptautinių Reikalų Vedėją.

• “Skautų Aido” vyčių skyriaus redakcija kviečia korespondentus iš visų veikiančių vyčių būrelių įsijungti į vyčių spaudos darbą. Redakcijos sąlygos: 1) Korespondentas turi įsiregistruoti vyčių skyriuje, kaip nuolatinis skyriaus spaudos talkininkas; 2) Korespondentas privalo atsiųsti skyriui per metus du svarstymo straipsnius ir šešius apžvalginio pobūdžio straipsnius.

Vytis, norįs tapti skyriaus oficialiu korespondentu, turi įteikti redakcijai prašymą ir trumpą savo būrelio aprašymą.

• Vyčiai, kurie domisi radio susisiekimu, gali susirūšti su Olandijos “Van der Werffstam” skautais vyčiais radio bangomis. Olandų vyčių stoties signalas yra PA ZPV; 80 metres.

Skautų-vyčių sąskrydį Australijoje prisiminus...

• Vyčiai gali geriau susipažinti su vyčiavimo teorija skaitydami šiuos leidinius: The Rover Rambler, P.O. Box 3520 Postal Station C, Ottawa 3, Ont. Canada; World Scouting Bulletin, Commonwealth Bldg., 77 Metcalfe St., Ottawa 4, Ont. Canada; The International Panther, 1700 Benton Ave., Philadelphia 18, Penna., USA; British Edition (International Panther) c/o Mr. D. Withey, 21 Brookfield Ave., Liverpool 22, England.

BENDROS ŽINIOS

15-tas Ceylono Vyčių sąskrydis
Lapkričio 15-18 dienomis Ceylono vyčiai stovyklavo netoli Ratanpura (Sabanagamuwa provin-

cijos sostinės) savo 15-tame vyčių sąskrydyje. Visų Azijos šalių vyčiai buvo pakviesti dalyvauti sąskrydyje. Daug kitų šalių vyčių atvyko pabendrauti sąskrydyje su Ceylono vyčiais.

Sąskrydžio stovykla buvo apsupta arbatos ir gumos plantacijomis. Taigi vyčius supo tos vietovės gamtos įžymybės: Adomo Kalnas (7420 pd.), Kalu Ganga upė, ir Kelani slėnis.

APŽVALGA

• Lapkričio mėn. 1 d. Skautų vyčių skyriaus vedėjas dr. A. Avižienis už nuopelnus skautų ir vyčių veikloje pakeltas į paskautininkio laipsnį.

Paskautininkio A. Avižienio

čia progų ir galimybių niekadoms nestigs. Jau vien savo, lietuviško vardo lydymu, atėjimu į kitataučių tarpą, mes atkreipiame jų dėmesį ir jų nuomonę apie mūsų kraštą, bent dalinai, remiasi ne vien mūsų žodžiais, bet ir mumis pačiomis. Ar esame vertos savosios tėvynės atstovės visur ir visada? Ar mokame suteikti žinių apie Lietuvą, jos istoriją, meną, literatūrą, muziką, tautodailę, apie mūsų kultūrinį gyvenimą išsivijoje? Ar mokame branginti lietuvių kalbą, ar pažįstame jos grožį, ar visada ją savo tarpe vartojame?

Svėsdami Vasario 16-tąją, prisiminkime, kad esame dukterys tos pačios tautos, dėl kurios vardo Sibiran tūkstančius ištrėmė. Neužmirškime, jog esa-

me seserys keturių lietuvių, kurios, Sibiro taigoje didžiausią skurdą vargdamos ir neišsakomą skausmą kęsdamos, parašė Sibiro Maldaknygę — didingą maldą už Lietuvos laisvę ir kenčiantį lietuvių.

Mielos sesės, Vasario 16-tosios proga sveikiname jus poeto Fausto Kiršos žodžiais:

“Tėvų tėvai per amžius dvasios įkvėpimais
Tėvynę atnešė lig šios šventos dienos
Ir dovaną paliko: visą žemės kraitį,
Ir testamentą: lig mirties kovok dėl jos”.

LSS Skaučių Seserijos
Tautinio Auklėjimo Skyrius

naujas adresas yra: 968 S. Barrington, apt. 4, Los Angeles 49, Calif., USA.

• R. Karmazinas, S. Mrozinkas ir V. Bileris nuvyko dviračiais į Atlanto Rajono surengtą "Maironio" stovyklą. Jiems teko nukeliauti 265 mylias. Stovyklą pasiekė po šešių dienų kelionės. Jie yra skautai vyčiai kandidatai.

• New Yorko vyčių draugovės draugininkas A. Bobelis pasitraukė iš draugininko pareigų. Jo apreišas perėmė A. Šetikas.

Paskautininkis A. Bobelis pasitraukė dėl šeimos reikalų.

ŠVEICARŲ VYČIŲ GERAS DARBAS

Šveicarijos Užsienio Pagalbos Organizacijos (SHAG) eilėse veikia keletą šveicarų vyčių būrelių. Būreliai iš visų Šveicarijos kantonų vyksta vieniems metams į Tuniziją padėti tuniziečių našlaičių prieglaudos įstaigoms.

Vyčiai Tunizijoje veda našlaičių "Prezidento Bourguibos" vardo prieglaudas, mokydami našlaičius; našlaičiams rengdami vasaros stovyklas ir iškylas; padeda našlaičiams statyti namelius; ir, bendrai, tvarkydami įstaigų administracinius reikalus.

MIRĖ SKAUTŲ VEIKĖJAS

Lordas Hampton, 79 metų, Vyriausias Anglų Skautų Organizacijos Vedėjas netikėtai mirė gruodžio mėn. Važiuodamas namo iš Londono, jis gavo širdies priepuolį ir jo vairuojamas automobilis trenkė į gretimą sustabdytą autobusą.

Lordas Hampton buvo Pirmojo Pasaulinio Skautų Komiteto narys, išrinktas Paryžiuje 1922 m., ir perrenkamas kiekvienais metais iki 1947 metų. Jis pasižymėjo savo sparčiu veiklumu, įtraukdamas naujų valstybių skautų organizacijas į Tarptautinį Skautų Biurą. Jis taip pat buvo palankus egzilų skautų organizacijoms.

B U D Ė K !

B U D I M E, KAD JAUNOS SIELOS PAMILTŲ DIEVĄ,
PAŽINTŲ SAVE, DŽIAUGTŪSI SU KITAIŠ.

GAL IR TU NORĖTUM SU MUMIS DIRBTI IR BUDETI?
KREIPTIS: SISTERS OF THE IMMACULATE CONCEPTION,
R.F.D. 2, PUTNAM, CONN., U.S.A.

Čikagos dr. V. Kudirkos skautų-vyčių būrelis š.m. sausio 6 d. liūdnu metinių proga aplankė šv. Kazimiero kapinėse palaidotą savo būrelio narį a. a. Arūną Girdžiūną.

Nuotr. R. Račiūno

SKYRIŲ TVARKO PS. R. PAKALNIS, 20 OAK LEAF DR., WATERBURY 8, CONN.

PASIKALBĖJIMAI APIE PAŠTO ŽENKLUS

12. Vandens ženklai

Pašto ženklai spausdinami ant švaraus popierio arba ant popierio su vandens ženklais. Vandens ženklai yra įmušami popierį gaminant, kada jis dar tebėra šlapias. Įmuštos vietos yra šiek tiek plonesnės, todėl prieš šviesą žiūrint jos atrodo šviesesnės. Vandens ženklai įmušami tam, kad apsisaugojus nuo padirbimų (falsifikatų), nes kokie gi falsifikatoriai galėtų gauti valstybės kontroliuojamo popierio?

Vandens ženklų būna įvairių įvairiausių. Paprastai tai būna linijos: tiesios, banguotos, zigzagais, sunarštytos įvairiais pinučiais, akutėmis. Būna vandens ženklų, kurie sudaro žvaigždes, ratukus, kryžiuokus. Neretai pasitaiko raidžių, žodžių arba ištisu pavadinimų (US, DDR, CASA DA MOEDA DO BRAZIL). Būna ir taip, kad viena pašto ženklų laida išleidžiama ant popierio su tokiomis tai raidė-

LIBIJA

1962 m. liepos mėn. 13 d., pasaulio pašto rinkoje pasirodė trys nauji Libijos skautiškieji pašto ženklai.

Visi trys ženklai yra daugiaspalviai, foto graviūra pagaminti. Jų vertės: 5, 10, 15 mils. Šalia minimų ženklų išleistas ir suvenyrinis lapas, turįs tuos pačius ženklus, tik pakeistomis kainomis: 20, 30 ir 50 mils.

Ženklai išleisti dviejų rūšių: perforuoti ir neperforuoti. Šalia dviejų rūšių ženklų ir suvenyrinio lapo, taip pat yra išleista ir oficialios markutės (seals), kurioms atspausdintos šešios viename lape. Visi oficialūs pirmos dienos vokai turi užklijuotas minimas markutes.

LEBANAS

Lebano valdžios sutikimu 1962 m. kovo mėn. 1 d. buvo išleisti

aštuoni skautiškieji pašto ženklai. Tokiu būdu Libanas atšventė jų jų skautų auksinį jubiliejų (Le Scoutisme Au Liban). Penki iš

Tas pats ženklas iš abiejų pusių su gerai matomais vandens ženklais (Vokietija, 1922 mt.)

mis, gi kita laida, nors ir to paties piešinio ir tų pačių spalvų, jau su kiek kitokio stiliaus raidėmis, didesnėmis ar mažesnėmis (Brazilija). Šitokie pašto ženklai yra skirtingi, atskirai numeruojami ir jų kainos kartais labai žymiai skiriasi.

Dažnai vandens ženklams yra vartojami valstybių herbai arba kokie kitoki simboliai ar ženklai. Pav., Anglija sau ir kolonijoms vartoja popierį su karūna ir raidėmis CA, Lietuva vartojo popierį su Gedimino Stulpais, Izraelis – su bėgančiu elniu, nacių laikais Vokietija – su svastika ir t.t. Būna ir popierio, kuriame įmuštos popierį gaminančios firmos herbas ar pavadinimas. Kadangi tokie herbai užima visą lapą, tai pašto ženkle randama tik jo dalelė. Pasitaiko, kad spaustuvėse popieris apverčiamas kita puse ar kojomis aukštyn, tuomet ir vandens ženklai keičia savo padėtį. Dažniausiai tokie pašto ženklai yra skirtingi ir kataloguose atskirai įvardinami.

Vandens ženklai kataloguose sutrumpintai rašomi: lietuviškai – Vž, angliškai Wmk (Watermark), vokiškai – Wz.

Ant. Bernotas

tų aštuonių ženklų yra oro pašto. Jokių suvenyrinių lapų nebuvo atspausdinta.

MIELI SKAUTAI, MIELI TAUTIEČIAI

Man, kaip senam kariui, Lietuvos kariuomenės kūrėjui-savanoriui, malonu prabilti į jus, minint 45 metų Lietuvos atkūrimo sukaktį. Neminėsiu šios minėjimo dienos svarbos mums visiems lietuviams, nes apie tai visi gerai žinome, bet paliesiu mūsų kūrėjų-savanorių žygius ir tai tik trumpai, kad jūsų nevarginčiau. Kaip visi žinote, Valstybės Taryba Lietuvos valstybės atkūrimą paskelbė 1918 m. vasario mėn. 16 d., ir iki 1918 m. spalio mėn. 16 d. vyko tik pasikalbėjimai. O jau spalio mėn. 17 d. Vilniaus kareivinėse per vakarinį patikrinimą suskambėjo Lietuvos Himnas. Himną giedojo 11 kūrėjų-savanorių, nes tiek jų buvo iš viso. 1918 m. lapkričio mėn. 1 d. kūrėjai-savanoriai stovėjo garbės sargyboje prie Valstybės Tarybos rūmų. Pirmųjų savanorių atvykimas į Vilnių sudarė sąlygas vyriausybei veikti. Tik susirinkus savanoriams, vyriausybė pasijuto esanti pajėgi ir pradėjo valdyti kraštą. Plaukiant savanoriams iš visos Lietuvos, jie buvo skirstomi į būrius, o būriai suvedami į kuopas. Kada susidarė keturios kuopos — buvo jos pavadintos batalijonu, o jau susidarius trims batalijonams, buvo vadinama pulku.

Bet 1919 m. vasario mėn. kūrėjams-savanoriams reikia pradėti kariauti su įsibrovusiais bolševikais į mūsų kraštą. O bolševikų kariuomenės mūsų krašte buvo 18 pėstininkų pulkų, 3 atskiri batalijonai, 5 rinktinės ir keletas eskadronų raitelių. Nežiūrint į tokį skaičių rusų bolševikų kariuomenės, mūsų savanoriai 1919 metais rugpiūčio mėn. 30 d. bolševikus išvijo anapus Dauguvos, t.y. iš Lietuvos.

Išvijus bolševikus iš Lietuvos, atsirado kitas priešas — bermontininkai. Kas gi buvo tie bermontininkai? Tai buvo daugiausia vokiečiai, kurie nenorėjo grįžti į Vokietiją po kapituliacijos. Jie buvo jau užėmę Kuršėnus, Šiaulius, Radviliškį. Taigi mūsų tuometinė vyriausybė, palikus ant Dauguvos krantų negausius dalinius, nes su rusais buvo pasirašyta taikos sutartis, kitus pasiuntė prieš bermontininkus. Apie kautynes nekalbėsiu, nes tai užimtų daug laiko, bet papasakosiu jums, mieli skautai, kaip vienas pulko vadas davė „šliūbą“ (jungtuves) vienai gražiai lietuvaitėi-mergaitėi, kuri, žūt būt, norėjo ištekti už vokiečio kareivio.

Vieną vakarą mūsų savanoriai užtiko vokietuką, sėdintį ūkyje pas mergaitę. Savanoriai įsiveržė į trobą, tą vokietuką nuginklavo ir nusivedė su savim. Vokietis buvo atvartytas į pulko štabą. Žinoma, tuo viskas būtų gal ir baigėsi, bet toji mergaitė anksti rytą taip pat atėjo į pulko štabą prašyti, kad tą vokietuką paleistų, nes tai esąs jos sužieduotinis. Pulko vadas, išklausęs mergaitės prašymo, pažadėjo vokietuką paleisti ir juos abu sujungti amžiniais ryšiais, bet ji turinti čia kiek palaukti, kol busi viskas paruošta. Apsidžiaugus mergaitė, atsisėdo ant esamo čia pat suolo ir laukė. O tuo tarpu vadas, pasiėmęs porą savanorių, paliepė nueiti į netoli esamą krūmyną prie upelio ir pripiovus atnešti geras 25 rykštes. Savanoriai suprato, kam tos rykštės bus reikalingos ir pasirinko gražias, miklias ir šmaikščias.

Parnešę pranešė vadui, kad jau rykštės paruoštos. Tuomet vadas paklausė, kuris iš savanorių nesigalėdamas ir kurio ranka nesudrebės, galės įkirsti. Žinoma, atsirado ne vienas. Visi norėjo duoti kirčių, o jeigu jau ne kirsti, tai nors dalyvauti ceremonijoje. Ir kas gi nenori dalyvauti vestuvėse. Bet vadas pasirinko tik tris stiprius savanorius. Du paguldė mergaitę skersai suolą ir laikė, o trečias atskaitė 25 rykštes. Atlikus tokias jungtuves, mergaitė buvo paleista į namus. Kaip toliau buvo, sunku pasakyti, tik žinoma, kad kitą dieną mergaitės mamytė pulko vadui atnešė dovaną: kumpį ir kepalą ragaišio, prašydama priimti šias dovanas už tokį „stebuklingą“ jos dukters išgydymą nuo vokiečio meilės. O visoms kaimo merginoms buvo pamoka, kad su svetimtaučiais nebendrautų.

Tai buvo Lietuvoje 1919 m., bet gal ne pro šalį tokius „šliūbus“ įvesti ir čia, šiame krašte. Atliko tuo laiku kūrėjai-savanoriai, o šiuo metu mes savanoriai linkime jums, mieli skautai, paveldėti savanorių tradicijas ir sekti jų keliais, nes, kaip matote, savanoriai jau paseno, ir jie nori, kad jūs perimtumėt jų siekius ir atliktus laimėjimus, o tuomet mūsų Tėvynė bus vėl laisva ir nepriklausoma.

Šis mažas pavyzdėlis parodo, kaip kūrėjai-savanoriai mylėjo savo tėvynę ir gerbė lietuvių kalbą. Linkiu ir jums tos mūsų gražiosios seniausios kalbos neužmiršti ir visur tarp savęs kalbėti tik lietuviškai.

Gera mokėti svetimų kalbų, bet yra didelė gėda savos išsižadėti.

*Maj. K. Asevičius,
Lietuvos Kūrėjų-Savanorių
Toronto skyriaus p-kas.*

(Šis pašnekesys autoriaus skaitytas š. m. Vasario 16-tos iškilmingoje minėjimo sueigoje. Red.)

Maj. K. Asevičius skaito pašnekesį Toronto skautų-čių Vasario 16-tosios sueigoje. Nuotr. St. Dabkaus

Skyrių tvarko ps. M. Vasiliauskienė, 51 Smithfield Dr., Toronto 18, Ont., Canada

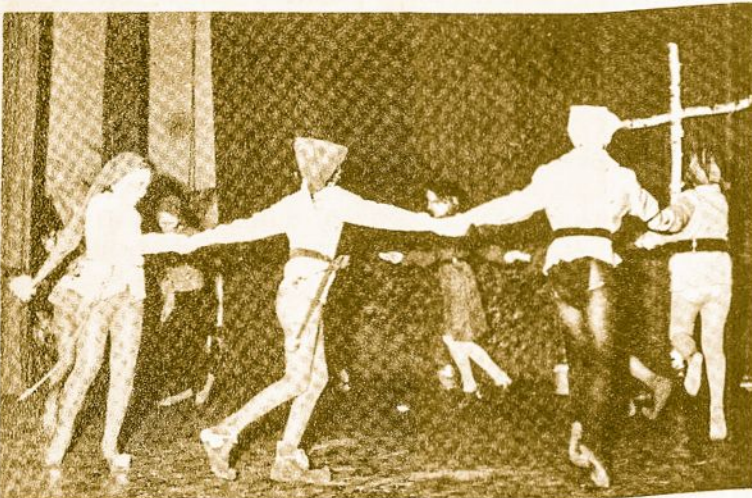
JŪROS PASAKOS

Vaikai sustoja pajūry. Vėjas šiauria, kedena jų plaukus, drėkina jų sausą veido odą. Jūra juos gązdina: baubia, mauroja, šnypščia. Banga apteškia juos smulkių lašų purslais, skalauja basas kojas. Jie pabėgėja toliau nuo rūščių bangų, užsikrausto ant artimiausios kopos.

Jūra vis murma, gązdina, kažin ką šnypščia, lyg nori vaikams ką pasakyti.

- Jūra gyva! - šaukia Ievutė. - Žiūrėkit, ji kalba, barasi, mauroja! O kartais, kai graži diena, ji šypsosi, blizga ir lyg glosto, myluoja.

- O kaip ji gyva, - klausia Mikelis, - ar kaip katė, - bėga ir kniaukia, ar kaip drugys - skraido ir sparniukais: zrudi - zrudi?

TĖVIŠKĖ PRIE NEMUNO

Tėviškėlę aš turiu,
Nemunu apjuostą
Su dangum melsvai žydriu
Ir sesutės juosta.

Ten, kur ant kalvų aukštų
Žalios pušys šnara,
Ten, kur mėnuo iš skliautų
Žvaigždeles mums beria ...

Ten lopšely supami,
Plojame rankutėm,
Ten auksiniam židiny
Kibirkštėlę pūtėm.

Saulė ritasi šviesi,
Ritas per pasaulį ...
Tėviškėlės languose
Kiekvienam po saulę.

Jos upeliuose sraunios
Kiekvienam po dangų,
Ir lakštutė padainuos
Po kiekvienu langu.

Visados mylėsim ją
Kaip žvaizdelę dailią:
Ten mamytės širdyje
Kiekvienam po meilę ...

A. Matutis

ps. B. Mažeikienės scenos vaizdelio nykštukai šoka. Toronto skautorama.

Nuotr. St. Dabkaus

- Ne! - prieštarauja Valteris. - Ne jūra gyva, o jūroj gyvena užkeiktas karalius. Jis įsitaisęs pačiam dugne. Aš žinau, man senelis pasakojo. Tas karalius turi gintaro rūmus. Tuose rūmuose gyvena jo duktė. Ji miega kriauklėje. Jai patarnauja aukso žuvytės, o supa - jūrų vėžys. Karalaitė valgo iš žemčiūgo lėkščių, geria iš gintaro

taurių. Kai ji nori pasivažinėti jūromis, sėdasi į didelę, kaip laivas kriauklę. Tuoj atplaukia ir pačios įsikinko į kriauklę aštuonios lašišos ir ją vežioja. Karalaitė ant galvos perlų vainikas, ant kaklo - gintarų karoliai. Batukai pasiūti iš aukso žvynų. Suknelė išausta iš vandeninių lelijų. Kai senis karalius linksmas, tai jūra esti rami. O kai supyksta jūros karalius, tai jis dūks-ta, šėlsta; viską blaško ir svaido. Jis bara savo dukrelę. Karalaitė verkia. Karalius mėto jos žaisliukus, sutrauko gintarėlius ir išmeta ant kranto. Išblaško jos kriauklytes. Išgainioja žuvis. Žuvytės išbaidytos plaukia į paviršių. Žuvėdros jas gauda ir ryja ... Karalaitė verkia, maldauja karalių liautis. Karalius vis barasi, vis kaukia, o karalaitė vis rauda. Karalius baisus, bausus! Akys kaip žarijos, kakta suraukta, barzda žila, plaukai kaip laukinio arklio karčiai ...

Mikelis išplečia savo žydras akis į brolių. Jis beveik tiki jo pasaka. O tai tikrai pasaka, iš dalies nugirsta iš senelio, iš dalies jo paties, šaunus Valterio sugalvota. Mikelis tiki. Valteris pātenkintas. Jis nori dar labiau įtikinti.

- Cit, klausykit. Girdite? Ūžia: "Ūū, uū, uū!" Tai karalius kaukia. Jis beveik kaip žvėris, jo negalima suvaldyti. Kai supyksta, jis laivus apverčia, žvejus nuskindina. O dabar girdite: "žach, žach!" Karalius dabar ištraukė karalaitėi iš rankos jos mylimą kriauklytę ir sviedžia ją ant kranto. O čia girdite? "Yy, yy, ir, ir, čiek, čiek, čiek!" Tai verkia nuskriausta karalaitė.

- Meluoji! - šaukia Ievutė. - Tai žuvėdros taip cypia!

- Žinai tu!.. - priešinasi Valteris. Mikelis žiūri į brolių, išsprogdinęs žydras akis.

- O ko pyksta tas karalius?

- Nežinau ...

Ievutė sugalvojo kitą pasaką. Ji nori paneigti Valterio žodžius:

- Ne, ne, aš pasakysiu! Ne karalius! Ne karalius! Čia pati jūra ūžia! Ji pati - ne žmogus. Bet ji gyva. Ji, kaip ir žmogus būna linksma ir liūdna. Dabar ji pyksta. Ji supyko, kam debesys dangų dengia, kam šaltas vėjas pučia. Užtat ir barasi. Bet kai jos niekas neerzina, tuomet ji gera. Senelis liepia mums mylėti jūrą. Sako, kad jūra - mūsų motina. Ji mus maitina. Ji mus globoja... O girdite? Ji jau pradeda meiliau

kalbėti. Jau nepiktai ūžia. Tik ji nemėgsta kvailių juokų. Ji rimta ir didinga ... Žinot vaikai, padainuokim jūrai!

- O kaip?

- Ogi va. - Ievutė lenkiasi žemai, iki pat žemės. Ir broliukai daro tą pat. Ievutė ima dainuoti, o broliukai pritaria:

Jūra motinėle,
Nepyki, nepyki!
Duok mums gintarėlių
Saujytę, saujytę!
Duok tėveliui laivų
Žuvelių, žuvelių!

Daugiau jie nebegali sugalvoti. Mikeliiui nusibosta. Jis atsistoja. Jo vaizduotė vėl ima veikti. Jis prabyla:

- Aš pasakysiu! Aš pasakysiu! Jūra didelė, didelė kaip dangus. Jei nueitum į jūros dugną, ten kaip žemė. Ten žuvytės vaikščioja, kalbasi. Ten auga jūros žolių miškas. Po tą mišką vaikštinėja žuvytės. Jos renka, bet ne grybus, o gintarėlius. Prisirinkusios parsineša namo ...

Š.m. Vasario 16-tos proga Toronto ūdrytės davė išodį.

Nuotr. St. Dabkaus

Mikelis nutyla. Jis galvoja, ką čia dar papasakojus. Bet Ievutė pakyla, apsidairo ir sako:

- Vaikai, einam! Grįžkime namo! Grįžkim, kaip tos Mikelio žuvytės! Reikia mamai padėti. Tinklus sutaisyti. Jei nurims vėjas, tėtis, senelis ir abudu dėdės plauks į marias. Žiūrėkit - jau netoli vakaras!

Ir vaikai, nusigręžę nuo jūros, smulkiais žingsneliais nuskubėjo per kopas ir lygumas namų link.

A. Kazanavičienė

LEGENDA APIE MĒNULĪ

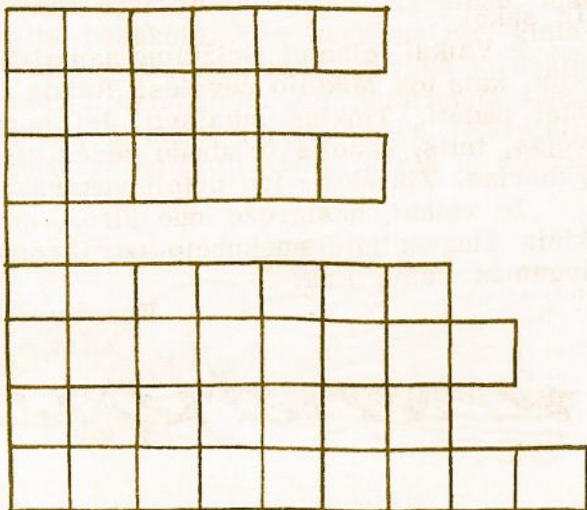
Ar jūs kada pastebėjote, kad kartais mėnulis pilnas arba labai labai plonas ir vadinamas jaunu. Ar jūs visi žinote, kaip per Kalėdas Kalėdų Senelis važiuoja su pilnom rogėm dovanų. Jūs pastebėsit, kad jaunasis mėnulis atrodo kaip rogės. Labai labai seniai žmonės tikėdavo, kad jaunasis mėnulis buvo tuščios Kalėdų Senio rogės - tai yra be jokių dovanų. Žvaigždės buvo išbirę Kalėdų Senio dovanos vaikams. Pilnas mėnulis buvo pilnos Kalėdų Senio rogės dovanų. Jie tikėjo, kad kiekvieną naktį, kai visas pasaulis miega, Kalėdų Senis atsikelia iš savo lovos ir eina rinkti dovanų. Bet kai saulė atsikelia, Kalėdų Senis eina miegoti. Dienos trumpos ir naktys ilgos žiemą, kad Kalėdų Senis turėtų laiko surinkti dovanas. Žiemą mes turėtumėm eiti miegoti anksti, kad Kalėdų Senis mums daug dovanų pririnktų.

Rita Augustinavičiūtė, 12 mt.

Mažieji Toronto skautoramoje. Nuotr. St. Dabkaus

U Ž D A V I N Y S

Pirmosios raidės žemyn sudaro Lietuvos uostą.

Visi kiti žodžiai yra Lietuvos miestų ir miestelių vardai.

J U O K A I

* Du skautukai palapinėje bandė užmigti, bet uodai neleido.

- Užpūsk žvakę, gal tada jie nesuras mūsų tamsoje, - pasiūlė vienas.

Vos tik jie užpūtė žvakę, kaip Šv. Jono vabalėliai pradėjo aplink skraidyti.

- Nieko negelbsti, - atsiduso kitas, - uodai tamsoje naudoja kišenines lemputes.

Toronto paukštytės ruošia kalėdines puošmenas. Nuotr. St. Dabkaus

M I Š L I Ų K R A I T E L Ė

1. Raudonas gaidelis
Žalia skiauterėlė
Viena jo kojėlė
Įstrigus į smėlį.
2. Nei jis kanda, nei jis loja,
Tik svirnelį vis daboja
Ar tu geisi ar negeisi
Į svirnelį neįgeisi.
3. Stovi keturios mergelės
Po skėčiu, po skėčiu
Laukia keturios mergelės
Daug svečių, daug svečių.
4. Šimtadantis, kapliadantis,
Kaip karštuvai aštrūs dantys.
Tartum slibinas kasdieną
Gruožia ažuolo kamieną.

* Elgeta pasibeldė prie durų senos užeigos, pavadintos "Šv. Jurgis ir Slibinas".

Šeiminkė atidarė duris.

- Ar negalėčiau, - pradėjo elgeta, - gauti ko nors užvalgyti?

- Ne, - sušuko šeiminkė ir užtrenkė duris.

Po kiek laiko elgeta vėl pabeldė į duris ir ta pati šeiminkė atidarė.

- O dabar, - paprašė elgeta, - aš norėčiau pakalbėti su Šv. Jurgiu.

ATSAKYMAI Į GRUODŽIO MĖN.

UŽDAVINIUS:

Uždavinys Nr. 1.

Išilgai:

1. skautas
2. pelėda
3. uosis
4. šuo
5. sūris.

Žemyn:

1. Kalėdos
2. sausis
3. audra
4. šuo.

Uždavinys Nr. 2.

1. žiema
2. ilgas
3. eglė
4. morka
5. auksas

Uždavinys Nr. 3.

1. Kūčios
2. Kalėdos
3. dovana
4. šaltis
5. eglė

PASTATO KONKURSAS...

Pastato charakteris turi būti pagal savo paskirtį tipingai skautiškas ir pagal galimybes išreikšti lietuviškojo meno polėkius.

Projekto atlikimas ir technika yra paliekama laisvai autoriui. Brėžiniai pristatomi ne mažesniame, kaip $\frac{1}{8}$ " = 1 pėd. mastelyje, parodant pastato planą, 2 fasadus, skersinį pjūvį. Perspektyvos ir modeliai pageidaujami.

4. Už geriausiąjį projektą autoriui yra skiriama ypatinga skautiška dovana.

5. Projektai pristatomi slapyvardžiu, pridodant šalia uždara voką su pavarde, adresu, skautų vieneto pavadinimu. Atidaromas tik premijuotasis vokus.

6. Projektų įvertinimui sudaroma juri komisija, susidedanti iš Toronto skautų vadovų ir pakviestų PLIAS specialistų.

7. Premijuotasis projektas pereina stovyklos vadovybės nuosavybėn.

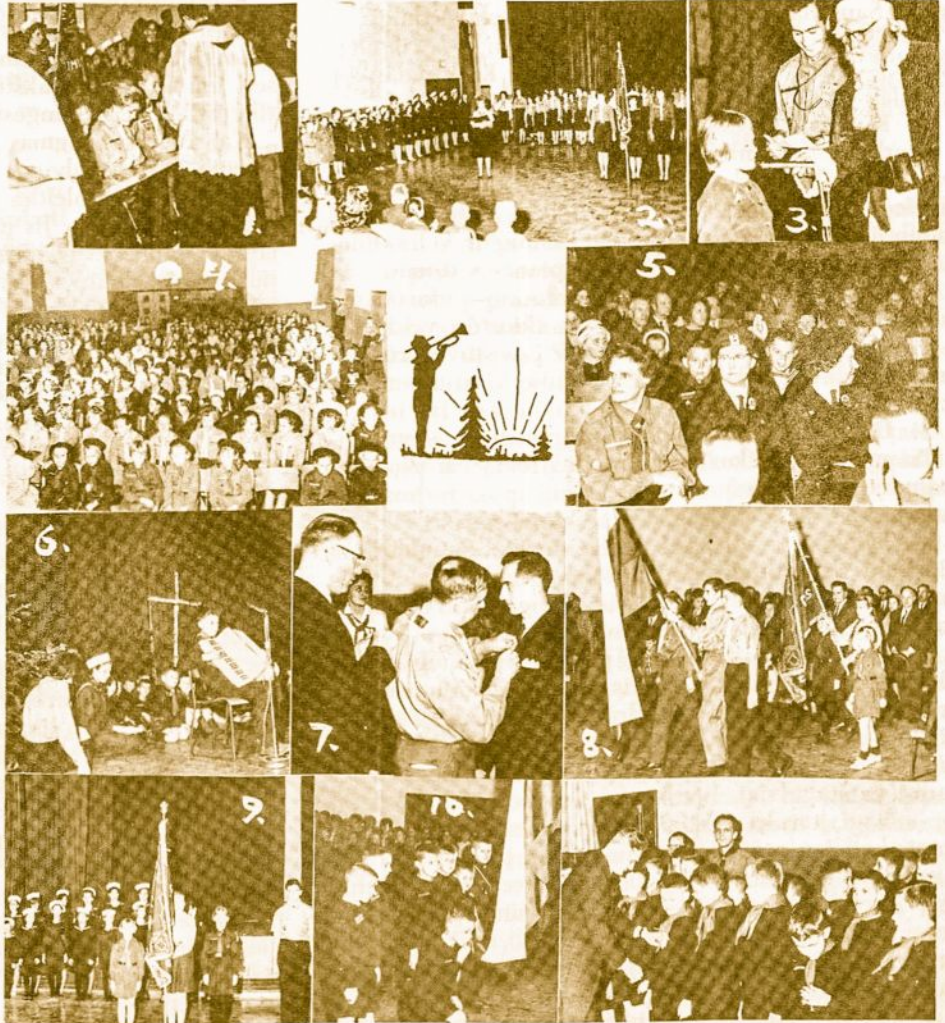
8. Dėl tam tikrų priežasčių, kaip kad pav. — projektams neatatinkant išvardintoms sąlygoms, ar pan., stovyklos vadovybė sprendžia savo nuožiūra.

9. Projektai siunčiami — J. Stanionis, 19 Glen Belle Cres., Downsview, Ont., Canada, kurių įteikimo terminas — 1963 m. kovo 30 d.

10. Nepremijuoti projektai, autoriams pareikalavus, gali būti sugrąžinami, pridėjus tam reikalui persiuntimo išlaidas.

11. Iškilus klausimams beprojektuojant, paklausimai yra priimami iki vasario 28 d., per F. Čeponį, 145 Evelyn Ave., Toronto 9, Ont., Canada. Atsakymai į paklausimus skelbiami spaudoje.

Toronto Skautų-čių
Stovyklavietės Fondo Valdyba

TORONTO SKAUTAI-TĖS VAIZDUOSE: 1. Šv. Komunija Lapkričio 1-sios iškilmingų pamaldų metu. 2. Lapkričio 1-sios sueiga. 3. Kalėdų senelis aplankė mus! 4. Pilna žiūrovų salė skautoramoje. 5. s.D. Keršienė su viešniomis kanadietėmis skautoramoje. 6. Skautoramos programą atlieka mažieji. 7. Vasario 16-tosios proga prisegami garbės ženklai. 8. Įnešamos vėliavos. 9. Vasario 16-tosios sueigos dalyvių dalis. 10. Vilkiukų įžodis. 1. Buvęs LSB VS v.s. prof. St. Kairys užriša Tėvynės mazgelius. Nuotraukos St. Dabkaus

MALŪNTILTIS

APYSAKA

ALVYDAS TAUTKUS

Pradedame spausdinti naująją Alvydo Tautkaus apysaką iš 1863 metų sukilimo, kurio šimtmetinę sukaktį šiais metais švenčiame. Apysaka dar niekur nebuvo spausdinta ir yra specialiai parašyta Sukilėlių Metų paminėjimui. Red.

Didelė, raudona saulė užgulė Miškaičių girią. Rodos, ten visas miškas degė, ir ilgi senų ąžuolų šešėliai per vasarą ir pievas rėmėsi į Sauginų klotimą. Tykus ir šiltas vakaras leido kaimynams pasibūriuoti lauke. Sauginų kieme stoviniavo keli vyrai, o pats senis Sauginas, susirūpinęs ir piktas, plakė dalgį.

– Sakau gi, kad nesvarbu ginklai, – riktelėjo senis, – svarbu kieno rankose jie yra. Kiek palaukęs, tylėliau pridėjo:

– Kuo gi blogesnis dalgis už kazoko kardą?...

Barbora Sauginienė mintyse prieštaravo savo vyrui, bet dabar viską darė, kas buvo įsakyta. Susmukusios klėtėlės prieangyje ji dėjo į baltą, drobinį maišelį džiovintų sūrių, rūkytų lašinių ir kelis didelius kepalus tik ką iškeptos, kvepiančios duonos.

– Praneli, ar užteks, Praneli?... – ašarodama klausė ir margos skarelės kampu šluostėsi veidus.

– Tai ką, tu manai, kad mes į vestuves ruošiamės? – šiurkščiai burbtelėjo senis, visai ne nepažvelgdamas į žmoną.

– Dievulėli šventas, ko ir prigyvenom, – guodėsi Sauginienė, – kas gi gali prieš tokią caro galybę pajudėti. Visiems jums galvas nukapos, ir bus tau laisvė...

– Tylėk! – jau visai piktai suriko Sauginas, ir Barbora Sauginienė sumišusi ėmė rankioti nuo žemės skiedras prakuroms. Reikės gi dar bulvienei kaisti, prieš jiems išeinant.

– Nenusimink, tetule, – priėjo prie Sauginienės Bujotų Petras, šviesiaplaukis kaimynų sūnus, tiesus ir tvirtas, kaip iš molio nudrėbtas vaikinąs.

Barbora Sauginienė pažiūrėjo į jį klausiamai, atsiduso ir palingavo galvą, tartum sakydama: “Jūs jauni karštagalviai, bet ko tas senis kvailioja”...

– Nagi, tetule, aiškiai per pamokslą girdėjai sakant, kad jau atėjo laikas maskoliams duoti. Ana gi Lenkijoje kas darosi. Apsileisim mes ar ką? Kunigas žino, ką sako. Čia, tetule, ne mūsų prasimanymas. Mokyti žmonės sukilti liepia... Taigi... O ar nebus gerai, kai visi lygūs būsime, kai neberekės svetimos žemės arti ir savo duoną valgysime?..

– Motin užteks! – riktelėjo vėl senis Sauginas, – kaisk vakarienę, dar ir daiktus turime susirinkti, o žiūrėk saulė jau miške...

Sauginienė krūptelėjo ir, žodžio netarusi, įsmuko į trobą.

– Kiek gi vyrų, Petrai, turėsi? – atsisuko Sau-

ginas į vaikiną.

– Va, kiek matai...

– Petrai, tu juokiesi. Ar kaime tik tiek vyrų beliko? Kur kiti? Kas jie, ne lietuviai, ne katalikai. Aštuoni atėjo ir jau viskas? Tuč tuojau man eik per trobas ir sakyk: seniūnas liepė visiems susirinkti, visiems apsiginkluoti, ir į girią einame...

– Gerai, dėde, aš bėgu...

Petras smuko pro vartus. Čia stovėję kiti vyrai dairėsi be žado. Ilgaūsis Rainis glaustėsi apie Sauginos kojas, alyvos krūme gale klotimo nedrąsiai balself ėmė bandyti lakštutė. Šešėliai plėtėjo kaip išsiliejusios upės, jungėsi, tamsėjo laukai ir dangus.

Kai Pranas Sauginas įžengė į trobą, ant stalo jau garavo karšta bulvienė. Atsisėdo senis savo vietoje gale stalo ir, nuleidęs akis, dairėsi po stalą, tarsį kažko ieškodamas. Jis juto ant savęs bailius ir užuojautos pilnus žvilgsnius. Motina, duktė, duktė, sūnus, sūnus, duktė – visi į jį žiūrėjo, visų akys stebėjo tėvą, apsisprendusį eiti į mišką su bajorais. Išskyrus tik pačią jauniausią ketverių metelių Magdutę, visi kiti šeimos nariai girdėjo tėvo ir motinos ginčus ir barnius, klausėsi jų jau antra savaitė, kol pagaliau tėvas, trenkęs kumštini į stalą, pasakė, kad darysiąs taip, kaip kiekvienas vyras šiuo metu turi daryti, kad bailiams pragaras sutvertas...

– Ko gi nesėdate? – pakėlęs akis paklausė Sauginas, kiek minkštesniu, jam neįprastu šiomis dienomis balsu. Pirmoji priėjo Anelė, vyriausioji duktė ir, akis nuleidusi, sėdosi už stalo. Tylėdami nedrąsiai užslinko Antanukas, Jurgis, Onutė ir pati motina atsidėdė Magdutę.

“Tėve mūsų”... – ėmė kalbėti senis Sauginas, švilpdamas kai kuriuos žodžius pro nenukarpytus ūsus. Šeimos narių lūpos tyliai ir rimtai judėjo kartu.

– Tu, Jurgi, man irgi būtum reikalingas, – nurijęs pirmą šaukštą staiga prabilo tėvas.

Motina krūptelėjo ir sustojo kramčiusi. Jurgis, penkioliktus bebaigias, pakėlęs prie lūpų valgį, dairėsi tai į motiną, tai į tėvą. Mėlynos akis šmaikščiojo, kaip savo vietos neberasdamos. Tėvo pasiūlymas geras. Vadinas, jį jau vyru laiko. Argi jau šiandien išsipildys jo svajonės – tapti vyru?

Paskubomis nurijusi kąsnį, motina paraudo. Ją tiesiog išpylė prakaitas.

– Tėvai, tu nebežinai, ką sakai, – Sauginienė suėmė pyktis, kokio ji prieš vyrą dar nebuvo turėjusi, – pats išėini, visą mūsų maistą išsineši, visą kaimą išsivedi ir dar vaikus nori išvesti... Ką, tu mane vieną paliksi be nieko su mažais vaikais!... Ką aš darysiu, kur aš vargšė pasidėsiu, kai tave...

kai tave... — nebeišlaikė Sauginienė ir balsu pravariko.

Vaikai pašoko nuo stalo. Pribėgo Anelė, apkabino mamytę, Magdutė ėmė taisyti lūpytes ir, prisiglaudusi prie mamytės šono kukčiojo...

Vienas senis Sauginas liko sėdėti ir, nepakeldamas nuo dubens akių, srėbė.

— Nebijok, mama, — ramino Jurgis, — jei aš ir išeisiu, aš sugrįšiu...

— Tu sugrįši, tu niekada nesugrįši... — spyrėsi Sauginienė, kalbėdama pro ašaras ir verksmą...

— Sėskite visi ir valgykite, — įsakė tėvas, trumpai debtelėjęs į susidariusią sceną, — nėra ko čia verkėti; žmonės ne tokius rūmus palieka ir eina kariauti...

Visi buvo įpratę klausyti. Kiekvienas sėdosi vėl į savo vietą, tik viena Magdutė dar nesitraukė nuo mamos.

— Neverk, vaikelai, neverk... ramino Sauginienė mergaitę, pati valdydamasi, kiek begalėdama.

Anelei buvo be galo gaila motinos. Ji neišlaikė ir pasakė:

— Koks čia kareivis iš mūsų Jurgio...

— Tavęs niekas neklausia, — trumpai atkirto tėvas.

O Jurgis pasijuto įžeistas.

— Neblogesnis būčiau už tavo Petrą, tarė jis.

Anelė paraudo ir ėmė skubėti valgyti. Kad tik greičiau pasibaigtų ši nemaloni valanda. Sauginienė, pasisodinusi ant kelių Magdutę, bandė pati dar valgyti, bet beveik nebegalėjo. Kažkas vis dar veržė jai gerklę. Mažoji Magdutė godžiai išbaigė mamos dubenėlį.

Visiems baigus vakarienę ir persižegnojus, įėjo Petras.

— Dėde, ne visi dar pasiruošę, sako, rytoj arba poryt eis. Šiandien be tų aštuonių dar keturi gali eiti...

— Gerai, gerai... tai ruoškimės, nebėra laiko, Bogušas mūsų jau laukia, — griaudė storas Saugino balsas, kuriam pasipriešinti, atrodė, niekas negalėtų išdrįsti.

— O tu, Jurgi, apsiauk mano batus, — įsakė tėvas sūnui, — sužinosi, kur renkamės ir rytoj mums atvesi kitus... Gal dar ko ir atnešti galėsi... Tai toks bus tavo darbas...

Sauginienė stovėjo pabalusi. Kiti šeimos nariai dairėsi vienas į kitą, kai tuo tarpu Jurgis, nieko nelaukdamas, vykdė tėvo įsakymą.

Petro ir Anelės žvilgsniai susitiko.

— Lauksi manęs? — tyliai paklausė Petras.

Anelė nežymiai palingavo galvą. Petras priėjo ir ištiesė jai ranką.

Senis Sauginas atsiseikino su savaisiais. Jis pakėlė mažąją Magdutę, pabučiavo jai į kaktą ir pasakė:

— Atsiminkite visi, kai Magdutė bus užaugusi, tada jau žmonės laisvėje gyvens.

Pabučiavo Antanuką, Onutę. Vaikai nebuvo pratę šitaip atsiseikinti, ir juos gąsdino šitoks tėvo meilumas lygiai taip, kaip ir barimas. Jie atsitraukė ir atsistojo šalia mamos.

— Na, motin, nebeverk, nusiramink, — priėjo prie

žmonos, — tu atsimeni, kai prieš dešimtį metų gimė Antanukas, ir mūsų tvartas su karve sudegė, ar tu tada nieko negavai iš Bogušų, a? Ir tvartą pastatė, ir rugių davė, ir dar krikštynomis bonkutę atsiuntė. Tai geri žmonės. Jau vien dėl to jiems dabar reikia padėti, jei tavo galva nebeišneša, ką kunigai skelbia ir ką šventoriuje paskaitė iš Kalinausko rašto. Taigi sudiev, kai tik galėsiu, tuoj pareisiu namo... Globok, Motina Stebuklingoj, mažutėlius...

— O tu, Anele, padėk mamai ir po vakaruškas nebelakstyk, — atsistojęs prie vyriausios dukters, kalbėjo Sauginas, — nebe laikas dabar per daug linksintis, rytoj nueik ir pasakyk klebonui, kad mes jau išėjome, tegu jis nesirūpina...

Sauginas su Petru išėjo į kiemą. Juos išsekė visa Sauginų šeima. Apsiauvęs tėvo šventadieniniais batais pasirodė ir Jurgis. Išdidžiai jis atsistojo šalia vyrų. Sauginienė negalėjo valdytis, ji kukčiojo be perstojo, glostė Jurgutį ir negalėjo pratarti nė žodžio.

Darėsi jau beveik visai tamsu. Senas beržas gale trobos žiūrėjo į girią, už kurios nusileido raudona saulė. Į girią, kurioje rinkosi sukilėliai. Jis matė Bogušo vyrus, vežimus ir arklius. Jis žiūrėjo žemyn ir į savo šeimnininką, apstotą vyrų su dalgiais...

* * *

Ten, kur Andriaus Bogušo senelis kirto mišką malūno ir tilto statybai, dabar žėlė reti krūmokšniai ir pynėsi avietynai. Tai buvo didelis, tuščias plotas, žmonių pramintas Malūntilčiu. Aplink Malūntiltį šakojosi tankios eglės, labai gera vieta šernams ir vilkams slėptis. Saulė niekada neišviesdavo į tuos tankumynus ir po žiemos juose sniegas laikydavosi dažnai iki Sekminių.

Bajoras Andrius Bogušas, valdęs visą Miškaičių apylinkę ir Sarvių dvarą parinko Malūntiltį sukilėlių grupavimui, ginklavimui ir laikinam apsistojimui. Iš tikrųjų šitokiam reikalui tai buvo ideali vieta, kokios galėjo pavydėti daugelis apylinkių. Andrius Bogušas buvo aukštas, tamsių plaukų, didelių antakių, tiesaus ir atviro žvilgsnio vyras, dar penkiasdešimt metų nepasiekęs. Ir bajorai, ir baudžiauninkai jį mylėjo dėl jo širdies gerumo ir tiesos pamėgimo. Ne vienam jis yra padėjęs, nes vieną klausimą ar ginčą teisingai išsprendęs. Todėl, kai atėjo laikas Miškaičių apylinkei turėti savo vadą, tik Andrius Bogušas tegalėjo juo būti. Geresnio negalėjo tikėtis nei sodiečiai, nei bajorai, nei miestelėnai. Andrius Bogušas šiandien visiems buvo ir vadas, ir viltis į šviesesnę rytą.

Jau buvo visai tamsu, kai Bogušas liepė uždegti fakelus. Malūntiltis išsiraižė šviesos juostomis, šešėliais. Smilko derva ir pakulos. Nyko gaivinas miško gėlių ir aviečių kvapas. Žmonės judėjo iš vietos į vietą, tvarkydami savo daiktus, nukinkydami arklius, pasikreikdami šiaudų guoliui. Visi buvo užsiėmę, visi skubėjo. Pakelta nuotaika ir jaudinanti naujovė sodiečius judino sparčiau žengti, kalbėti, galvoti. Visi suprato, kad iš savo kiemo išėję, atsidūrė vyrai tarp vyrų Andriaus Bogušo žinioje.

Pats Andrius Bogušas buvo apsistojęs ant greitųjų surėstame namelyje Malūntilčio kampe tarp dvie-

jų senų ažuolų. Visų sukilėlių akys buvo nukreiptos į tą nemelį. Ten buvo vadas, ten ginklai, šaudmenys, pirmoji pagalba ir vaistai. Sodiečiams šitoks namas atrodė nepajudinama tvirtovė, apie kokias pasakodavo seni žmonės, paleisti iš caro kariuomenės.

Davęs įsakymą uždegti fakelus ir tvarkytis nakčiai, vadas grįžo į savo kambarį.

— Manau, kad tėveliukas jau alkanas, — pasitiko bajorą jo duktė Regina. Smulkutė, tamsių akių ir plaukų, kiek pablyškusio veidelio mergaitė pasiryžo būti kartu su savo tėveliu ir kuo galėdama padėti sukilėliams. Ji tarėsi būsianti labiausiai naudinga, slaugydama sužeistuosius. Trys medicinos studijų semestrai Varšuvoje jai suteikė pakankamai žinių būti pirmosios pagalbos tarnyboje. O iš Varšuvos parsivežta nuotaika ne tik kad nesiderino su Sarviciu nuotaikomis, bet dar labiau kai kuriais atžvilgiais pasiryžimus stiprino. „Lenkai daro viską, kad kraštą išvaduotų; argi lietuviai galėtų tokiu laiku sėdėti, rankas sudėję“, — kalbėjo grįžusi atostogų studentė.

— Mums trūksta šautuvų, — niūriai atsakė Bogušas, sėsdamasis ant amunicijos dėžės, apdengtos pasenusiu stirnos kailiu.

— Dėdės Antano siunta šiomis dienomis juk mus pasieks, — ramino duktė tėvelį.

— Taip, vaikeli, bet tai dar nebus šautuvai, tai bus tik iš parapijiečių surinkti pinigai, už kuriuos turėsime ginklų pirktis; aš manau, kam nors teks tuč tuojau vykti į Rygą. Kaimiečiai šaunūs vyrai, bet prastai ginkluoti, juk matai, kaip jie atrodo...

Tuo tarpu kažkas pasibeldė į duris. Bogušas išėjo pažiūrėti.

— O, sveikas, Sauginai! — šuktelėjo linksmai bajoras, prieblandoje atpažinęs Miškaičių seniūną.

— Taigi atėjom, viso keturiolika dūšių, rytoj ateis dar, o gal poryt, matai, dar ne visi pasiruošę, kiti vaikšto, kaip be galvų ir nežino, ką daryt, o tos bobos, žinai, dar už skverną laiko...

Bogušas garsiai nusijuokė. Tarpduryje pasirodė ir Regina. Tėvas, žvilgtelėjęs į ją, tarė:

— Tai, va, Sauginas, bus jis mūsų palydovas...

Saugino vyrai spietėsi apie Bogušo namelį. Čia jie klojosi guolius, tvarkė maišus su maistu, kabino medžiuose dalgius. Vienas vyras iš rankų vis nepaleido aštraus piautuvo, kitas už diržo nešiojosi seną aprūdijusį, bet naujai išaštrintą durtuvą. Jurgis delne laikė kelis aštirus akmenis, surastus į čia beeinant, ir nežinojo, ką su jais daryti, kol pagaliau išleido kišenėn. Petras Bujotas nukinkė arklį ir pririšo prie eglės kamieno. Arklys lenkėsi žolės ir pešė, ką tik radęs.

— Tai jeik, Sauginai, pasikalbėsime, aptarsime, — pravėrė plačiau duris Bogušas, ir seniūnas įėjo. Vyrai susėdo. Regina ruošė valgį. Pripylė po stiklą vyno ir padavė vyrams.

— Miestelį mes galime užimti kad ir rytoj, — kalbėjo bajoras, — trys žandarai nebūtų mums kliūtis, bet užėmę mes turime jį ir išlaikyti. Kas bus, kai atsiųs daugiau žandarų ar kazokų? Turime būti geriau ginkluoti. Taigi aš manau, palauksime dar die-

ną, kitą, kol iš Vybradų atveš daugiau šautuvų. Ar tu esi kada iš šautovo šovęs?

Senis Sauginas sumišo. Jis savo rankose šautuvo nėra turėjęs.

— Neteko, pone, bet aš manau, mokėsiu, — atsakė nedrasiai.

— Na, tai į sveikatą, už laimėjimą, — pakėlė stiklinę bajoras. Vyrai gerė.

— Gerai, pasakyk vyrams, kad pereitų per Maifūntiltį ir visiems pasakytų, jog jau laikas miegoti, tegu gesina fakelus, — išlenkęs stiklinę, įsakė Sauginui vadas.

Sauginas pasikėlė, atidarė duris ir sušuko:

— Petrai!

Petras tuo pačiu metu jau stovėjo prie durų. Gavęs įsakymą, pasileido jo vykdyti.

Vienas po kito geso fakelas, rimo užesys, tik arkliai godžiai pešdami žolę, prunkštė. Aukštai buvo daug žvaigždžių, Miškaičių pelkėse kilo šiltas rūkas, kuriame klykavo pempės. Jaunesni sukilėliai nenorėjo miegoti. Kas gali tokia šiltą, ramią naktį užmigti. Tankiomis eglėmis apsuptas Malūntiltis šią naktį buvo karo stovykla, bet dar tokia rami ir romantiška, kad niekas nė negalvojo apie kraujo liejimą ir šturpų rytojų.

Petras, grįžęs prie savo vyrų, stovėjo atsišliejęs į Bogušo namelį ir stebėjo, kaip aukšto ažuolo viršūnėje plazdeno žvaigždutės, tartum jų klausydamas, nes joks lapelis nejudėjo, jokio garso tą minutę nebuvo. Staiga jis krūptelėjo, išgirdęs durų girgžtelėjimą šalia savęs.

— Kokia puiki naktis, — pasakė, tartum sau Regina, atsistojusi čia pat, prie Petro.

— Iš tikrųjų gražu, panele, — atsakė sumišęs Petras ir atpažinęs iš balso mergaitę.

— Ar tėvukas dar pas jus, panele?

— Taip, jie ten kalbasi ir valgo...

— Tokios puikios naktys tebūna tik tėviškėje.

— Panele, daug pasaulio mačiusi, galėjai aptikti ir gražesnių vietų...

— Tik tiems, kurie nematė, atrodo kartais, kad kitur gražiau. Kai aš parvažiuoju atostogų namo, aš jaučiuos laimingiausia. Čia mano visi takeliai pažįstami, čia ir geri, širdies žmonės gyvena. Kai aš baigsiu studijas, niekur iš čia nevažiuosiu.

— Su mokslu panelei visur bus gera. Mums, sodžiaus žmonėms, nėra pasirinkimo. Ak, kad taip būčiau gimęs turtingoj šeimoj, būčiau ir aš mokslus ėjęs. Bet ne visiems tai galima...

— Šiandien mes čia visi vienodi. Kai sumušime maskolius, bus visiems kitas gyvenimas. Visi būsim lygūs, visiems bus keliai į mokslą atviri, tėviškė sužybės naujomis spalvomis. Dėl tos ateities verta šią naktį čia stovėti, savo namus palikus... Dėl tos ateities, dėl savo tėviškės...

— Kad panelės žodžiai eitų į Dievo ausį...

— Regina! — šuktelėjo viduje bajoras.

Mergaitė skubiai grįžo į namelį. Ten Bogušas jau baigė valgyti ir šluostėsi rankas.

Tąsa sek. numeryje.

Skyrių tvarko jūrų s. B. Stundžia

53 Yorkleigh Ave. . Weston, Ont.

KĄ JIE NUVEIKĖ?

Ką jie nuveikė? Dažnai tai tenka girdėti iš mūsų jūrų skautų jaunų ir senų vadovų. Vieni tai taiko Nepriklausomos Lietuvos jūrų skautų vadovams, kiti taiko vadovams išeivijoje.

Pirmoje eilėje noriu sustoti prie daromų priekaištų vadovams iš Nepriklausomos Lietuvos. Jūrų skautų veikimas nebuvo lengvas. Iš vienos pusės pasišventėlių jūrų skautų idėjai skaičius buvo nemažas, bet atvirkščiai ėjosi su jūrų skautų vadovais, nes jiems truko žinių ir patyrimo jūrų skautų veikime.

Nepriklausomoje Lietuvoje jūrų šakos veikimas daugiau ar mažiau buvo surištas su plaukiojančio pasta- to išgyjimu. Jaunimas neturėjo progos nusipirkti naudotos burinių ar irklinės valtys, nes nebuvo kur pirkti. Buriavimo sportas nebuvo taip plačiai išsivystęs kaip kad JAV, kur visuomet yra galimybės už mažą sumą pinigų nusipirkti vienokią ar kitokią valtį.

Nežiūrint į tai, jūrų skautai atliko nemažą darbą: statė baidares, valtis ir atlikinėjo dideles ir pavojingas keliones. Finansiskai jų niekas nerėmė; viską ką jie darė, pirkė, ėjo iš jaunųjų pasišventėlių santaupų, su išimtimi, kai 1927 metais Laivynui Remti Draugija nupirko Klaipėdos jūrų skautams burlaivį su pagalbinio motoru "Budį". Sąlygos kiek pasikeitė nuo 1933 metų, kai žuvo "Budys" ir kai visuomenės tarpe atsirado žmonių, kurie iškėlė jūrų skautų aukas, darbus ir pasišventimą.

Taigi mažas skaičius jaunų jūrų skautų atliko didelį darbą, ir mes šiandien galime pasididžiuoti tais vadovais, kurie anais laikais vadovavo jūrų skautų šakai.

O, kaip išeivijoje? Emigravę į įvairius kontinentus jūrų skautų vadovai atvykę į naujas vietas ėmėsi steigti jūrų skautų vienetus.

Pirmieji pasišventėliai jūrų skautų idėjai bandė apjungti visus berniukus, kurie tik buvo aplinkumoje, bet narių skaičius buvo ribotas ir didelių vienetų neįmanoma buvo įsteigti. Gimęs išeivijoje jaunimas buvo dar per jaunas bet kokiai jūrų

JŪRŲ SKAUČIŲ DIENA TORONTE

Jūrų skaučių Skyriaus Vedėja jūr. s. D. Lukošūnaitė įteikia albumą laivininkei s. R. Kupre - vičienei.

Arbatėlė. Vandenių laivas su svečiais.

Ta proga jūrų skautų vadovai susirinko pasitarti.

skautų šakai. Narių skaičius vienuose buvo nedidelis ir, nežiūrint į tai, beveik visi vienetai po trumpo laiko pajėgė išgyti burinį ar motorinį pastatą.

Beveik visi pastatai, kuriais pasinaudojo jūrų skautai, buvo vieno ar dviejų jūrų skautų vadovų nupirkti iš jų santaupų. O, kaip su grąžinimu santaupų — jiems visiems yra žinoma. Vienetų išdas visuomet buvo tuščias, nes pinigais, kuris buvo surenkamas, ėjo pastatų remontui ir jų išlaikymui. Taigi ir čia pirmieji jūrų skautų vadovai ne tik savo santaupas paaukojo, bet ir idėjiniai nuveikė nemažą darbą.

Emigracijoje gimę vaikučiai praugo ir buvo susirūpinta steigti jaunius. Pirmųjų jaunių skaičius buvo nedidelis, nes to amžiaus berniukų skaičius buvo ribotas.

Netrukus jaunių vienetai atsirado beveik prie visų jūrų skautų laivų. Tėvai mielai leido savo vaikučius į jaunių eiles. Jaunių skaičius visuose vienuose smarkiai padidėjo. O jaunieji, kurie išaugo, ir šiandien jau vadovauja jūrų skautų vienetais. Iš jaunių tarpo turime ir budžių.

Taigi klausdami "ką jie nuveikė" pagalvokime, persikelkime į tuos laikus, sąlygas ir aplinkybes, smulkiai susipažinkime su tų laikų galiybėmis ir tik tuomet darykime sprendimą ir įvertinimą. Visi jie padarė, kas buvo įmanoma padaryti.

Kai lordas Baden-Powell steigė skautus, jų buvo irgi mažas skaičius. Pagarba priklauso ne vadovams, kurie šiandien vadovauja milijoninei organizacijai, bet tam, kuris su keliais berniukais padarė pradžią šiam gražiam veikimui.

Taigi būkime santūrus mūsų susirinkimuose, sueigose ir prieš iškeliant savo vieneto ar net savo asmeniškų nuopelnus šakos veikime, niekuomet nenuvertinkime kitų atliktų darbų, kurie sudarė gražų įnašą mūsų šakoje.

Nes tik tas yra vertinamas, kas vertina ir kitų darbus.

J. v. s. L. Knopfmileris

STOVYKLA PRIE SALTON EŽERO

Pereitų metų lapkričio 21-25 dienomis (per Padėkos dienos atostogas) Los Angeles jūrų budžiai turėjo savo stovyklą prie Salton ežero. Tai, tur būt, buvo vėlyviausioji stovykla JAV rajone, nes kai rytinėse valstybėse ir Kanadoje jau seniai lynojo ir net, kai kur, snigo, tai Kalifornijoje, ypatingai Salton ežero dykumoje, dar buvo šilta ir dienos metu temperatūra pasiekdavo beveik 78 laipsnių.

Prie Salton ežero, Los Angeles jūros skautai, stovyklauja jau 2-ą kartą, bet tada 1959 metais, grumtynėms su didžiulio ežero platybėmis, turėjome tik 12 pėdų Pingviną, tai šiais metais atvykome jau su 2-iem pastatais, V. Jusonio buriniu slūpu (Lake Scow tipo) ir savo motorlaive "Nida".

Stovyklos dienos išskylai buvo pašvęstos praktiškam darbui ir, kai viena įgulos dalis mokėsi bu-

Čikagos Juodkrantės tunto ūdrys L.S.S. 45 mt. Jub. sueigoje su savo vadove ps. Lukošūniene. Nuotr. L. Knopfmilerio

Smagu buvo buruoti ...

Nuotr. V. Jusonio

riavimo, tai kita, motorine valtimi, buvo siunčiama susipažinti su ežero apylinkėmis ir esamais uostais, kurių, per keletą metų, nemažai čia atsirado.

Įdomiausia iš tų kelionių buvo žygis skersai ežerą iš Sun Dial į Salton Beach (Ežero plotis toje vietoje 12 j.m.), teko plaukti pagal kompasą, nes nors kalnai kitoje ežero pusėje ir matėsi, tai pats krantas paskendęs

Aptariama dienos išskyla. Nuotr. St. Makarevičiaus

rūkuose. Pusiaukely, kada žemas, pietinis krantas pranyksta iš akių, jautiesi kaip jūroje, matydamas aplinkui tik vandenį ir dangų.

Ispūdingas taip pat buvo naktinis buriavimas, kurį, keletą kartų pravedė V. Jusionis. Nors naujokams tas atrodė ir pavojinga, bet praktiškai buvo visai saugu, nes vėjas naktį nedidelis, turėjome visas gelbėjimosi priemones ir šviesas, o pats buriavimas, tokioje sąlygose davė vertingo patyrimo, nes buvo išmoka orientuotis ne tik pagal tolimas, kranto švieses, bet ir pagal žvaigždes bei vėją.

Stovyklai vadovavo bud. R. Gajauskas, buriavimo pratimus pravedė bud. V. Jusionis, ūkio reikalus tvarkė bud. R. Prižgintas. Iš viso stovyklavo 10 budžių iš "Klaipėdos" ir "Sventosios" įgulų. S.M.

Toronto Vandenių gerasis darbelis - vienai neturtingai šeimai padovanota Kalėdų eglutė.

Nuotr. St. Dabkaus

KAS BUVO PIRMAS "JŪRŲ SKAUTAS"?

Kad žodis skautas nėra gen. Lordo Baden Powell išgalvotas, mes visi gerai žinome, nes šitas žodis Amerikos pionierių gyvenime buvo dažnai vartojamas, o jo reikšmė yra – žvalgas, žinių rinkėjas, kelio vadovas. Kaip sausumoje, taip pat ir jūroje yra "keliai" kuriais laivai naudojami. Bet tuos kelius reikia rasti, išžvalgyti, aprašyti ir visiems apie juos pranešti. Aprašymuose turėjo būti sužymėti ne tik vėjai, bet ir jūrų srovės.

Amerikos karo laivyno karininkas Mathew Fontaine Maury 1839 m. dėl nelaimingo įvykio turėjo iš aktyvios laivyno tarnybos pasitraukti. Negalėdamas atsiskirti su jūrininkyste, jis pradėjo visai naują ir visam pasauliui naudingą darbą dar niekieno nepajudintą, būtent – jo pasiūlymu buvo išdirbti lapai su įvairiais klausimais liečiančiais vėją, sroves ir kitus meteorologinius davinčius. Minėti lapai buvo išdalinti tuo laiku buvusiems laivų kapitonomams. Penkerių metų bėgyje jis gavo daugybę atsakymų. Po kruopštaus darbo pasirodė "Š. Atlanto vėjų ir srovių jūrlapiai". Minėtas leidinys buvo didelė parama jauniems jūrų kapitonomams.

Vienas pavyzdys iš žinių, kuriomis pasinaudojo kapitonai: kelionė iš Anglijos į Australiją pirmiau trukdavo apie 125 dienas, po M. F. Maury knygos paskelbimo ta pati kelionė trukdavo tik apie 100 dienų, o grįžti į Europą tik apie 70 dienų tereikėdavo. Minėtoji ir daugiau knygų buvo įmanoma išleisti po to, kai jis peržiūrėjo ir įvertino pranešimus apie vėjus, jų kryptis, stiprumą ir apie barometro stovį.

JAV laivyno įstaiga "Depot of Charts and Instruments" 1842 m. buvo pavesta leitenantui M. Maury vadovybei. 1854 m. ta įstaiga pagal Maury projektą buvo perorganizuota ir pavadinta "US Naval Observatory and Hydrographical Office" ir jo vadovybėje pasiekė pasaulinio garso.

Surinko į v. s. L. Knopfmilleris

Toronto jūrų skautai pasiirkluoja savo naują valtį.

Nuotrauka K. Šalkausko

Jūrų skautę DALIĄ GALIAUSKAITĘ ir

s. v. sl. K. DEINORĄ,

sukūrusius skautiška šeimą, gero vėjo laimingam gyvenimui linki

Toronto Vandenės Laivas

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

PIRMIJOS PASTOGĖJE

• Seserijos ir Brolijos skiltys, laimėjusios Jubiliejinių metų varžybas, bus vadinamos Jubiliejinių Metų Skiltimis. Į varžybas jau įsijungė visa eilė vienetų. Varžybos baigiamos gegužės 15 d. Varžybų sąlygos skelbiamos Seserijos ir Brolijos vadovams skirtuose biuleteniuose.

• Lapkričio 1 d. proga pakelti į vyresniškumo laipsnius: į skautininko-ės A. Balašaitienė, E. Baniene, A. Dundžila, M. Jonikienė, D. Keršienė, S. Subatkevičienė, N. Užubalienė; į paskautininko-ės A. Atkočaitienė, A. Avižienis, B. Bulotaitė, S. Pacevičienė, D. Sadūnaitė-Sealey, V. Šalkūnas ir B. Vindašienė.

• ASS Vadija sutiko rūpintis Lietuvos pavilijono ruošimu Tarptautinėje Parodoje Čikagoje, tik nesutinka sukelti tam reikalingų lėšų.

• LSB Vadijos oro skautų skyriaus vedėju patvirtintas s. V. Tamulaitis, ilgametis šio skyriaus vedėjas.

• Jubiliejinių Metų šūkis yra pirmasis "Lietuviais esame mes gimę" posmelis.

BROLIJOS VADIJOS PASTOGĖJE

• JM Spaudos Komisija išleido 1963 m. sieninį kalendorių, kurio nedideli kiekiai išsiuntinėti vienetams. Kalendoriaus kaina 50 centų. Atsiskaityti prašoma iki kovo 1 d. su su Pirmijos išdininku: v. s. Br. Kliorė, 1407 So. 48th Court, Cicero 50, Ill., USA.

• Dar ne visi vienetai Vadijai prišuntė metinę savo narių registraciją. Pakartotinai prašoma šią pareigą be atidėliojimo atlikti, kad nebūtų trukdomas Vadijos darbas.

SESERIJOS VADIJOS PASTOGĖJE

• s. N. Maskaliūnienei negalint eiti Vyr. Skaučių Skyriaus Vedėjos pareigų, jos vieton pakviesta ir Pirmijos patvirtinta fil. Dalė Koklytė, pareigas pradėjo eiti nuo 1962 m. gruodžio 19 d. Jos adresas — 6109 S. Washtenaw Ave., Chicago 29, Ill.

• Išėjo iš spaudos LSS Skaučių Seserijos Vadijos leidžiama "Gabija" Nr. 8, kurioje patalpinta LSS Tarybos Pirmijos deklaracija, VS Kalėdi-

diniai ir Naujų Metų sveikinimai, pakėlimai, apdovanojimai, Jub. Stovyklos informacija, "Skautų Aido" konkurso ir Jub. Metų varžybų sąlygos ir įvairūs pranešimai. Kartu su "Gabija" išsiuntinėtas vadovėms ir skautininkėms Jub. Metų Bendraštis Nr. 1, o taip pat skautininkų registracijos lapas. Prašoma atkreipti dėmesį į visą atsiųstą medžiagą, atidžiai išsiskaityti ir vadovautis. Skautininkės prašomos užpildyti registracijos lapą ir betarpiai gražinti Seserijos išdininkei s. A. Kliorienei, 1407 So. 48th Court, Cicero 50, Ill.

• Vyriausios Skautininkės pavaduotoja v. s. K. Kodatienė ir jos vyras inž. Kęstutis, išvykdami žiemos atostogų į Hat Springs, Arkansas, yra sustoję ilgesniam laikui Čikagoje. VSP dalyvavo LSS Tarybos Pirmijos ir Skaučių Seserijos Vadijos posėdžiuose, Vilniečių, o taip pat ir "Kernavės" skaučių tunto bendrosė Kūčiuose, su VS aptarė Jub. Metų darbo planą, aplankė Pirmijos Pirmininką ir kitus skautininkus.

• Vyriausia Skautininkė lapkričio 24-25 d.d. lankėsi Omahoje. Dalyvavo Jub. Sveigoje, su skaučių vadovėmis ir Tėvų komiteto pirmininku aptarė Jub. Metų darbo planą.

Kariuomenės šventės minėjime turėjo progos padėkoti Omahos visuomenei už įvairių skautėm paramą ir paprašyti dar didesnės paramos Jub. Metais. Ta pat proga dalyvavo Jaun. Skaučių dr-kės v. sk. Virginijos Drukteinytės ir Jeronimo Sičiūno vestuvėse.

Pastebėjo, kad Omahos Skaučių tuntui jau keletą metų vadovauja nepailstančios jaunos vadovės — tuntininkė ps. Gražina Reskevičienė, adjutantė v. sl. Romutė Micutaitė, vyr. skaučių būrelio vadovė v. sl. Laima Antanelienė, skaučių draugininkė Irena Lileikienė, Jaun. sk.draugininkė Virginija Drukteinytė-Sičiūnienė. Tėvų komiteto pirmininkė — didelės skautiškos šeimos motina M. Mickevičienė.

Tunto sesių tarpe yra ir pasižymėjusių savo gabumais — jaunutė pianistė Silvija Kazlauskaitė, puikios deklamatorės Micutaitė, Pavilionytė ir kitos. Dauguma tunto sesių gieda bažnytiniam chore, aktyviai dalyvauja Omahos lietuvių gyvenime, neretai reprezentuodamos lietuvius ir kitataučių tarpe.

ps. M. Remienė
Reikalų Vedėja

ANGLIJOS RAJONAS

• Manchesterio ir Bradfordo sesės ir broliai reguliariai kas savaitę renkasi į sueigas, kuriose ruošiasi aukštesniems patyrimo laipsniams.

• Stoke-on-Trent'e ps. J. Rentelis sudarė skautų tėvų komitetą, kurio pirmininku yra p. Andruškevičius.

• Bradfordo "Geležinio Vilko" draugovė, emigracijai sumažinus narių skaičių, perorganizuota į "Tigry" skiltį, kuriai vadovauja s. v. v. sl. J. Puleikis, o vilkiukų būrelio globėju yra s. v. sl. A. Elvikis.

• Sekmingai veikia Wolverhamptono ir Nottinghamo korespondenciniai vienetai.

• Šiems metams rajonas užsiprenumeravo 22 "Sk. Aido" egzempliorius.

• Gruodžio 1 d. rajone atšvęsta 11 metų rajoninės veiklos ir 45 m. LSS sukaktis. Iškilmingoje sueigoje eilė nusipelnusių skautų-čių pakelti į vyresniškumo laipsnius. Kandidatai davė įžodį. Sukakčių proga skautus-es sveikino DBLS-gos Centro Valdybos pirm. p. Vilčinskas, p. Ignaitis ir kit. Rajono vadeiva ps. B. Zinkus dėkojo svečiams, tėveliams ir rėmėjams, primindamas ir Jamborės Fondo reikalus (Tam buvo renkamos aukos). Po oficialiosios dalies vyko skautiški pasirodymai, kavutė ir pasilinksminimas. J. M.

Anglijos rajono dvigubos sukakties šventėje sesės V. Galbuogytė, Tačilauskaitė ir Dičpetrytė atlieka dalį meninės programos.

Nuotr. p. Kontrimo

Sesės ir broliai po iškilmingos sueigos. Anglijos rajonas.

Nuotr. B. Zinkaus

ATLANTO RAJONAS — JAV

Boston, Mass.

• Skautorama Bostone. Pirmą kartą Bostone "Baltijos" ir "Žalgirio" tuntai gruodžio 1 d. suruošė skautoramą. Skautoramos programą sudarė abiejų tuntų bendra iškilminga sueiga Lietuvių Skautų Sąjungos 45-rių metų jubiliejui paminėti.

Sueiga pradėdant, visus pasveikino Atlanto rajono vadeivė s. E. Banevičienė Vyr. Skautininkės, Atlanto rajono vadeivos ir savo vardu. Inešus vėliavas buvo ryžtingai sugiedotas Tautos Himnas.

Sueigos metu buvo pašventintos dailios "Baltijos" tunto ir vyr. skautų "Kražantės" draugovės vėliavos. Vėliavas šventino tunto kapelionas ps. kun. J. Klimas. Krikšto tėvais buvo Lietuvių Bendruomenės pirmininkas St. Griežė-Jurgevičius su ponija L. Jasaitiene ir Skautų Tėvų komiteto pirmininkas inž. V. Kubilius su ponija Ir. Galiniene.

Apdovanojimo žymenys buvo įteikti: ps. Birutei Banaitytei, vyr. skilt. Audronei Kubiliūtei — vėliavos; ir pažangumo — psl. Giedrei Galinytei, psl. Aušrai Kubiliūtei ir skilt. Dainai Mučinskaitei...

Šiai progai pritaikytą žodį tarė ps. dr. inž. Jurgis Gimbutas

Tuntų vadovybių pastangomis visi vadovai, pradėdant vilkiukų būrelių vadovais ir baigiant draugovių draugininkais ir tuntų adjutantais šių iškilmių proga buvo apdovanoti lietuviškais knygomis su atitinkamais įrašais.

Sueigoje taip pat dalyvavo skautai iš Kennebunk-Maine lietuvių gimnazijos, vadovaujami draugininko S. Gavelio ir iš Providence - R. I, v. sl. Staričenkos.

Iškilmingą sueigą tvarkė v. sl. L. Katauskaitė ir ps. Vyt. Dambrauskas.

Meninėje dalyje pasirodė vilkiukai ir paukštytės, vilkiukų draugininkės vyr. sk P. Kalvaitienės pastatytame vaidinime "Gyvulių teismas" ir "Katinėlis ir gaidelis". Gražias dekoracijas vaidinimui paruošė ponai Kleina.

ps. kun. J. Klimas šventina Bostono Baltijos tunto vėliavas.

Programą suaugusiems puikiai atliko Tėvų Pranciškonų šv. Antano gimnazijos mokinių choras vadovaujamas Tėvo Bernardino Grauslio. Po programos buvo mamų paruoštos vaisės ir šokiai. Ypač visų dėmesį ir pasigerėjimą kėlė ponios Marijos Paliulienės specialiai šioms iškilmėms iškeptas tortas, vaizduojantis iš beržinių malkų sukrautą lauželį.

Gražiai pavykęs parengimas sutraukė daug žmonių į erdvią Lietuvių Piliečių klubo salę, pradedant pačiais mažaisiais. Skaitoma, kad vien tik skautiško jaunimo buvo apie 200.

K. N.

• "Kęstučio" draugovės skautai, per Vokietijoje tarnaujantį bostonišką skautą vytį, Kalėdų proga pasiuntė gražų siuntinį Vasario 16 d. gimnazijos skautams. Draugovei vadovauja energingas draugininkas ps. Č. Kiliulis.

• Du pavyzdingi, "Žalgirio" tunto skautai — psl. A. Subatkevičius ir psl. Alg. Valančiūnas paskirti vilkiukų draugovės draugininkės vyr. sk. P. Kalvaitienės padėjėjais.

• Naujai įsteigtas skautų vyčių būrelis pasivadino "Geležinio Vilko" vardu. Būreliui vadovauja s. v. v. sl. Alg. Lapšys, kuris šiuo metu sekmingai studijuoja inžineriją North-eastern universitete.

• Lapinai — vienas iš pajėgiausių ir žinomiausių skautų vyčių būrelių, šioms metams savo vadovu išsirinko s. v. v. sl. Vyt. Dilbą. Vyt. Dilbą ateinantį pavasarį baigia Bostono universitete komercinį meną.

• Nauju skautų vyčių draugovės draugininku išrinktas s. v. vyr. sl. Ramūnas Kalvaitis. Ramūnas jau yra įpusėjęs elektronikos studijas North-eastern universitete ir žinomas kaip geras skautų vadovas.

• ps. Romas Venckus, baigęs mechanikos inžinieriaus mokslą Bostone, išsikėlė dirbti į Los Angeles, Calif. Romas visą laiką buvo aktyvus "Žalgirio" tunto ir Akademinių Skautų Sąjūdžio narys. Linkime sėkmės naujose gyvenimo sąlygose. K. N.

Bostono skautai Providence.

• Bostono "Baltijos" ir "Žalgirio"

tuntų skautės-skautai vadovaujami sk. vyčių senųjų Lapinų, dideliu būriu dalyvavo Providence Rhode Island skautų Tėvų komiteto suruoštuose šokiuose. Tvarkingai uniformuoti, sukėlė pasigėrėjimą savo atslankymu mažoje lietuvių kolonijoje, pajvairindami vakarą skambiomis lietuviškomis dainomis bei smagiais šokiais. K. N.

Kennebunk Port, Maine.

• Sv. Antano gimnazijos, P.L.K. "Mindaugo" draugovė suruošė Lietuvos kariuomenės šventės minėjimą, kuriame dalyvavo gimnazijos draugovė ir taip pat buvo daug svečių iš Bostono. Minėjimo metu buvo prarastas žodis ir nauji skautai gavo kaklaraiščius. Po skautų įžodžių sekė meninė dalis, kurioje pasirodė gimnazijos choras. M.

Elizabeth, N.J.

• 1962 m. spalio 29 d. buvo surengta skautų tėvų komiteto III-čioji Rudens šventė. I-ja šventės meninę dalį atliko skautai ir skautės. Skautų programos dalis buvo skirta Didžiajam Lietuvos poetui ir dainiui Maironiui pagerbti. Skaučių daly atliktas vaizdelis "Diena stovykloje". II-rają šventės meninę dalį koncertatliki "Rūtos ansamblis" vedamas muziko Algio Kačanausko, akomp. muz. L. Stukui. Po meninės dalies buvo šokiai, loterija ir veikė bufetas.

I šventę buvo atsilankę LSB. VS s. E. Vilkas, LSB. vyr. dvasios vadas s. kun. Pakalniškis, New York'o Taurontininkas s. J. Bružinskas ir New York'o Neringos tunto tuntininkė ps. R. Bružinskienė.

Pačioje šventės pradžioje, prieš pat meninę dalį, šventę atidarius, vieneto vadovas s. v. v. sl. A. Bitėnas paskelbė VS įsakymą, kad ordinu "Už nuopelnus" apdovanotas tėvų komiteto pirmininkas p. K. Kaspariūnas, ir pakvietė VS s. E. Vilką ordiną p. Kaspariūnui įteikti.

• 1962 m. lapkričio 4 d. vienetas pradėjo jubiliejinius metus, dalyvaudamas pamaldose, o po to turėjo iškilmingą sueigą salėje. Jubiliejinių metų proga dvasios vadovas-kapellionas kun. J. Pragubickas pasakė bažnyčioje gražų pamokslą, o salėje labai jausmingą pašnekėję.

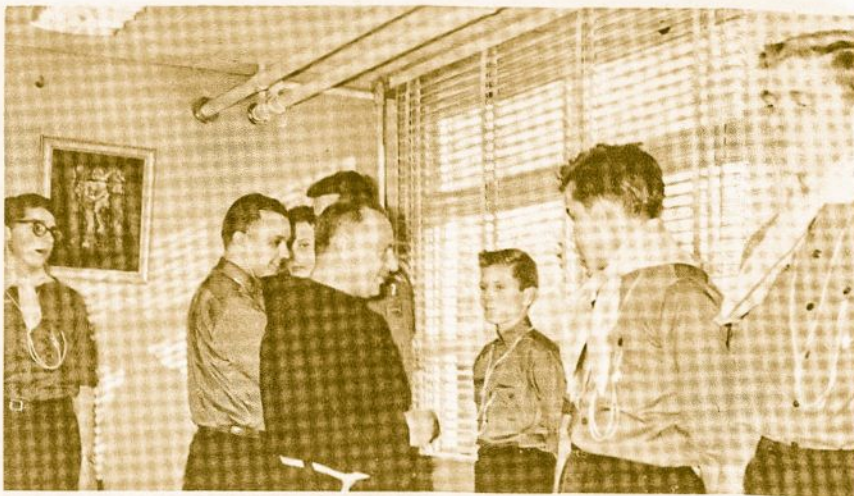
Vienete veikia skiltininkų kursai: kursas lanko psl. N. Jarmas ir skautas J. Kaspariūnas.

Jubiliejinių metų skilčių varžybose aktyviai reiškiasi Vanagų skiltis, vedama psl. N. Jarmo ir talkinama skauto J. Kaspariūno.

• 1963 metais "Skautų Aida" vieneto skautai užsiprenumeravo 100%. Pirmasis vienete "Sk. Aida" užsisakė psl. N. Jarmas, t.y. 1962.X.29.

• Vienetas atliko Kalėdų gerąjį darbėlį paremti Vokietijoje gyvenantiems skautams auka \$11.00; darbelis atliktas 100%.

• Gautas iš Jamborės Fondo 270 kalėdinės atvirutės išplatintos. Kiekviena skautiška šeima įsigijo po 10 atviručių, išskyrus porą, kurios įsigijo didesnius kiekius.

Tėv. Jurgis Gailiusis, O.F.M., provincijolas, davusiems įžodį užriša mazgelius. Kennebunkport, Maine.

• 1963 metų nario mokestis vienetė surinktas 100%. Vienetą sudaro skautų vyčių būrelis, skautų skiltis ir vilkiukų būrelis. Šiuo metu vienetė yra skautų vyčių 2, skautų vyčių kandidatų 6, skautų 6, skautų kandidatų 1, ir vilkiukų 4. Viso 19 narių.

Sueigos vyksta reguliariai šia tvarka: vilkiukų kas antrą ir ketvirtą mėnesio antradienį, yra ir specialių, skautų kas antrą ir ketvirtą mėnesio penktadienį, yra ir specialių, skautų vyčių sykį į mėn. pagal susitarimą. Vieneto sueigos kviečiamos pagal reikalą, minėjimams ir pan.

• 1962 m. lapkričio 1 d. ilgametis L.K. "Šarūno" draugovės draugininkas s. v. v. sl. A. Bitėnas sėkmingai vadovavęs vienetai nuo 1957 m., pasitraukė iš eitu pareigų, perduodamas jas s. v. v. sl. V. Bitėnui, kuris yra drauge ir skautų vyčių būrelio vadas. Pavaduotoju Vytas sau pasirinko "Vanagų" skilties skiltininką psl. N. Jarmą.

• Vienetas nuoširdžiai dėkoja sesei vyr. skautei Aldonai Jarmaitei už pagaminimą Maironio portreto, kuris buvo pakabintas scenoje, minint Maironio 100 metų gimimo sukaktį Rudens šventės metu. Šiuo metu portretas kabo mažojo susirinkimų salėje greta V. Kudirkos portreto Lietuvių Namuose, kur skautai ir skautės renkasi sueigoms. V.B.

• "Vanagų" skiltis, sudaryta iš jaunučių skautų, kuriems dėl vietos sąlygų yra reikalinga suaugusių parama ir globa. Pakvietė p. K. Kaspariūną būti skilties globėju.

Paminkliniui kryžiui Portlande, Ore. pastatyti, vienetas pasiuntė surinktų aukų \$67.00.

Kiekvienais metais vienetas vyksta į Atlanto rajono stovyklą, kurios ruošiamos gan toli nuo mūsų vietovės. I stovyklą vyksta visos sėsės ir visi broliai, kurie tik nori. Juos nuveža ir parveža autobusas, kurį pasamdo skautų tėvų komitetas. Per paskutinius tris metus, komitetas už tą susisiekimo priemonę išmokė-

jo \$1.200.00. Valio komitetui, valio tėvams, valio rėmėjams. V.N.

Worcester, Mass.

• Lapkričio 18 d. Maironio minėjime, kuris buvo Maironio parke ir kurį rengė Maironio parko vadovybė kartu su kitomis organizacijomis, jų tarpe ir skautais, programoje dalyvavo sesės D. Pauliukonytė, L. Gedvilaitė, D. Macytė, J. Garsytė, D. Pumerytė ir N. Maskeliūnaitė.

• Gruodžio 2 d. skautų draugovės broliai p. Gerulaičio ūkyje savo iškyloje atliko praktiškus skautiškus užsiėmimus. Kiekvienas brolis turėjo praktiškai atlikti virtuvės įruošimą, laužų paruošimą, aukščio, pločio ir upės greičio matavimus, pėdsakų sekimą ir paruošti stovyklavietės planą. Diena praėjo labai darbingai ir nors ir išvargę, naktį grįžo pasisėmė naujų žinių ir įgiję daugiau praktiško skautiško patyrimo. Su jaunaisiais broliais iškyloje dalyvavo s. P. Molis, sl. K. Gedmintas, sl. P. Nakrošius ir psl. A. Narkevičius.

• Gruodžio 9 d. Maironio parke "Nevėžio" tuntas ir "Neringos" viet. pradėjo jubiliejinius metus iškilminga sueiga ir laužu. Jubiliejinių metų proga LSS Pirmios pranešimą skaitė s. P. Molis, o kalbėjo v. s. K. Jonaitis. Ta pačia proga buvo paminėta ir kariuomenės šventė ir apie jos prasmę kalbėjo kap. P. Babickas. Tuntininkas s. v. v. sl. A. Prapuolenis ir vietininkė ps. E. Gorodeckienė ragino brolius ir sėses dar daugiau pažengti skautiškame patyrimo. JFS vedėjas s. P. Molis ta proga padėkojo skautų vadovams, skautams ir tėveliams už jų paramą JF, o ypač tampant garbės rėmėjais, ruošiamam išleisti skautiškam albumui.

Jubiliejinių metų proga į vyresnį laipsnį pakelta: į skiltininkio laipsnį — psl. K. Gedmintas, į vyr. skilt. laipsnį — skl. V. Matulevičiūtė ir į paskl. laipsnį — K. Kavaliauskaitė.

• Įvertindami skautiško albumo reikšmę, tėveliai ir skautai gausiai jį parėmė, tapdami garbės prane-

ratoriais ar iš anksto užsisakydami per s. P. Molį. **Garbės prenumeratoriai:** K. Adomavičius, s. v. A. Baziliauskas, K. Česna, E. Danielis, A. Grabauskas, V. Gedmintas, B. Glodas, V. Ilgūnas, v. s. K. Jonaitis, s. V. Mantautas, s. P. Molis, Č. Mainelis, s. v. E. Markevičius, V. Menkeiliūnas, A. Matonis, V. Pajėda, J. Palubeckas, S. Pumeris, s. v. sl. R. Marcinkevičius, J. Pipiras, J. Tamašauskas, H. Ulrichas, A. Urbonas, A. Vagelis, J. Vidūnas, "Neringos" viet. skautų tėvų k-tas, J. Brantas, J. Steinyš.

Paprasti prenumeratoriai: V. Dabrila, E. Jurkėnas, s. v. sl. A. Norkevičius, s. P. Molis 2 egz., S. Surkus, s. v. v. sl. K. Matonis ir v. s. A. Venclauskas.

• "Skautų Aido" vėjus eina pirmyn. Prenumeratas renka pskl. Brantaitė ir sl. A. Gedmintas. Tikimasi gerų rezultatų.

• ALTS Worcesterio skyrius dalį savo koncerto pelno \$20.00 paskyrė JF. Tai gražus pavyzdys ir kitoms organizacijoms.

• Karinės prievolės atlikti išvyko s. v. v. sl. R. Židžiūnas ir s. v. psl. A. Norkevičius. Greitu laiku grįš iš kariuomenės s. v. sl. D. Glodas.

• Vyr. skaučių "Liepsnų" skiltis, vadovaujama ps. R. Molienės, Worcesterio amerikiečių skaučių kviečiama dalyvavo pas amerikietes skaites Kalėdų proga surengtame priėmimo. Sesės turėjo lietuviškais, pačių pagamintais, šiaudiniams ornamentais papuoštą eglutę ir lietuviškų rankdarbių parodėlę. Sesės pasipuošusios lietuviškais tautiniais kostiumais turėjo progos visus lankytojus supažinti su lietuvišku skautavimu ir kalėdiniais papročiais. Eglutė ir parodėlė, amerikiečių skaučių tarpe, turėjo didelį pasisekimą. P.M.

KANADOS RAJONAS

Hamilton, Ont.

• Skautų rėmėjų valdyba, susirinkusi pirmo posėdžio š. m. sausio 9 d., pasiskirstė pareigomis: pirm. A. Paukštis, vice-pirm. D. Stukas, sekr. V. Pašilyš, kasininkas J. Paškevičius, ūkio rekl. A. Kaušpėdas, ryšiui su "Širvintos" tuntu E. Antanaitienė, parengimų reikalams B. Stonkienė ir A. Garkūnas.

Iš praėjusių metų valdybos darbo patirta, kad buvusi 7 asmenų v-ba, reikėjo padidinti. Ypač reikėjo įtraukti ir keletą ponių, kurioms yra geriau suprantamas mergaičių reikalas skautiškoj šeimoj. Taip pat, iškilus maitinimo klausimui, neapseinama be moteriškos rankos. Valdyba, jaučiasi labai patenkinta padidintu sąstata ir reiškia padėką naujai įstojusioms į taip svarbų ir reikalingą darbą mūsų kolonijoje.

Pradedant naujuosius darbo metus, tenka pasidžiaugti, kad daug išlaidų pareikalavę praeitį metai ir nuostolį atnešę keli parengimai, valdybos pastangomis ir geraširdžių pa-

rama, į naująjį darbo barą valdyba įžengia su beveik \$1.000.00, kurie yra laikomi lietuvių bankelyje "Tal-ka".

Iš tuntu pranešimų, visuotinio susirinkimo metu gruodžio 9 d. valdyba pasidarė išvada, kad jaunimo organizacinis ir tautinis darbas, visgi yra ne merdėjimo stadijoj, bet vis eina gerėjimo linkme. Džiugu, kad šiais metais tradicinę "Kaziuko Muge" žada rengti "Širvintos" ir "Nemuno" tuntai bendromis jėgomis, kas kitose kolonijose yra praktikuojama jau nuo seniai. Tas paskatina nenusileisti vieni kitiems, savo su-manumu, bei darbu. Tik vieną norėtųsi pastebėti, kad šiam tikslui reikėtų pabandyti surasti didesnes patalpas, nes A.V. parapijos salė būna visada perpildyta. "Nemuno" tunto numatytos liuanistinės varžybos, atrodo yra užsibrėžta plačiu mastu, įtraukiant tolimesnių vietovių skautų vienetus. Labai džiugu, kad bandoma bendradarbiauti, kas ir jaunimui daug sveikiau ir darbas įdomesnis. Kiek sunkesnė problema, tai su varžybų premijomis, kurios paskatintų jaunimą daugiau pasiruošti, tikintis iš to ir asmeniškios naudos. Tikimasi, kad atsiras gerų tautiečių, kurie ateis į pagalbą šiam tikslui ir pasiūlys savo, nesvarbu kokio dydžio auką, premijų fondui. Šį reikalą tvarko "Nemuno" tunto tunt. P. Breichmanas ir rėmėjų valdybos nariai.

Posėdžio metu, studijuojant praėjusių metų darbo vaisius, su pasitenkinimu prisiminta gerieji lietuviai tabako augintojai su p. St. Augustinavičium (senj.), Tillsonburg, Ont. apylinkėse, suteikę tiek daug paramos stovyklavietės įrengime. Nuostolius aciū jiems.

Diskutuojant parengimų reikalą, nutarta bent šiais metais šokių vakarų neberengti, nes surenkamos iš tautiečių didelės sumos, reikia atiduoti už sales ir orkestrus, kartais dar pridant iš kasos nuostolio pa-

dengimui. Bus bandoma kitu, mažiau išlaidingu būdu sudaryti kiek pajamų, kad kasoje esami pinigai per daug nesumažėtų. Nutarta buvusiam ilgamečiui rėmėjų v-bos nariui p. Ign. Varnui ir 1962 m. nariui p. Zigmui Pulinauskui pasiūsti padėkos laiškus už jų nuoširdų bendradarbiavimą praelyje. V.P.

London, Ont.

• Simano Daukanto vietininkijos skautai-tės 1962 m. gruodžio 29 d., šeštadieninės mokyklos patalpose, surengė Londono ir apylinkės vaikučiams Kalėdų eglutę. Jau prieš 5 val. vak. pradėjo tėvai su vaikais ir svečiai rinktis. Ko ne pilna mokyklos erdvi salė prisipildė Prieš pradant programą, vietininkas ps. M. Chainauskas, tarė sveikinimo žodį. Pasveikino visus atvykusius, apibūdino eglutės reikšmę, pasidžiaugė skautiškos šeimos didėjimu.

Programa pradėta vaikų — jaunesnių skautų-čių chorų pagiedojusiu kalėdinių giesmių. Atvykus Kalėdų seneliui (p. J. Brazlauskas), vaikai apdalyti saldainiais. Toliau programoje — dainos, tautiniai šokiai, deklamacijos, akordeonai. Po programos Kalėdų seneliui ps. D. ir M. Chainauskai talkininkavo, padalydami dovanėles. Įteiktos piniginės dovanos v. s.-v. sl. V. Čegytei, psl. E. Bliskiui, psl. J. Čegiui ir sk. L. Butkui. Po dovanų išdalinimo (jų buvo virš 60), KLB Londono apylinkės v-bos pirm. J. Butkus tarė sveikinimo žodį. Padėkojo vietos skautų vadovams už taip gražiai paruoštą programą ir surengtą šventę.

Kalėdų seneliui išvykus, vaikučiai buvo pavaišinti.

Šioji vietininkija jau keli metai iš eilės rengia vaikų eglutę, kurios išlaidas apmoka iš savo kasos.

V. Gudelis

Toronto, Ont.

• Skautų "Mindaugo" draugovės dr-akas ps. K. Batūra pasitrtukė iš

Londono, Ont. mažųjų džiaugsmas. Skautininkai D. ir M. Chainauskai padeda Kalėdų seneliui dalyti dovanėles.

dr-vės draugininko pareigų. Rraugovę perėmė pulk. J. Sarausko būrelio skautai vyčiai: s. v. v. sl. Audrius Dvarionas eina draugininko pareigas, s. v. v. sl. J. Karasiejus — pavaduotojo ir s. v. kand. psl. A. Balsys — adjutanto; ps. K. Batūra ir toliau pasiliko tuntininko pavaduotoju ir skautų skyriaus vedėju. Per iškilmingą Jubiliejingą sueigą iš vilkiukų draugovės buvo pervestos trys skiltys į "Mindaugo" draugovę. Šiuo metu draugovėje yra šešios skiltys.

• Po ilgesnės pertraukos skautų vyčių pulk. J. Sarausko būrelis vėl suaktyvino savo veiklą. Reikia taip pat paminėti, kad brolis Valentinas susituokė su sese Jone iš Čikagos ir šiuo metu vadovauja skautų vyčių kandidatams. Geležinio Vilko būrelio brolis Audrius susiedavo su sese Lilija iš Montrealio ir perėmė vadovauti skautų "Mindaugo" draugovei. Toks mūsų dviejų brolių žingsnis duoda vilčių ir vilkiukų draugininkui... Būrelis turėjo iškylą, kurios metu s. v. kand. v. sl. K. Batūra davė skauto vyčio įžodį. Iškyloje dalyvavo ir skautai vyčiai iš Hamiltono.

Juozas

• Naujame skautų būkle sekmingai pravedami skiltininkų kursai, vadovaujami ps. K. Batūros. Nuolatinų kursantų yra 9. Einama teoretinė kursų dalis kiekvieną sekmadienį. Kursams talkina eilė Toronto skautininkų.

RAMIOJO VANDENYNO RAJONAS — JAV

Los Angeles, Calif.

• Lapkričio 10 d., Los Angeles skautai susirinko Los Angeles Šv. Kazimiero parapijos salėje paminėti ir atidaryti skautų Jubiliejinių Metų. Minėjime dalyvavo visos Los Angeles skautų ir skaučių draugovės, ir formalią minėjimo dalį atliko jūros skautai. Rajono vadas s. V. Pažiūra tarė žodį, sveikindamas visus, linkėdamas laimės ir sėkmės

ateityje, ypač šiais Jubiliejiniiais metais. Ta pačia proga, s. v. Algis Karalius priminė skautams-tėms ir svečiams, kad per šiuos Jubiliejinius metus, mes minėsime 1863 metų sukilimą, vieną iš ankstyvių lietuvių žingsnių atstumti rusifikaciją ir atgauti prarastą nepriklausomybę.

Ta patį vakarą, skautų eilės padidėjo penkiais davusiais skautų ir skaučių įžodžius. Minėjimui pasibaigus, sekė lauželis su dainom ir pasirodymais.

A. K.

VIDURIO RAJONAS — JAV

Lituanica ruošia Kaziuko mugę

• Nors neskamba dar varpai, kviečią Kaziuko kermošium, bet kovo ketvirtoji nebe už kalnų, ir Lituanicos broliai jau ruošiasi atvykti mugėn

Tėveliai p. Trečiokas ir p. Vaičekonis padeda prie mugės eksponatų.

Nuotr. K. Cijūnelio

visu smarkumu. Kas penktadienį tuntininko ps. Cijūnelio rūsin sugūži vyresnieji tunto broliai, sunėša savo išmoningas galvas bei miklius pirštus ir, sutūpę visuose kampuose, imasi darbo.

Prieš keletą mėnesių tuntininkas užvertė rūsių kampą visokiais skardos gabalais, kietmedžio pliauskomis, plastikos luitais ir, jeigu tuomet, broli, būtum ten užsukęs, pa-

matytum, kad mūsų tuntininkas vykdo metinį namų valymą. Bet ta magiška lazdelė — skauto nagingumas — pradėjo judėti ir aną vakarą atsidūręs tame pačiame rūsyje net apstulbau. Rikiuojasi pasienyje mūsų kryžkelių koplytėlės, skrieja vyčiai, kardus iškelę, stiepiasi vėliavėlių stiebai, pasiruošę didžiam paradui. Kitame kampe kažkokia modernistų paroda: paveikslai, nutapyti iš pupų, beržo tošių, pipirų, žirnių... Ak, ką aš čia viską išpasakosiu, — atvykite mūsų mugėn per Kaziuką Jaunimo Centran ir pamatysit, ką Lituanica gal!

Pluša tuntas, nenorėdamas užleisti kitiems Čikagos broliams-sesėms, kurie savo nagingumu irgi neblogesni už mus.

Šia proga malonu prisiminti, kad mūsų broliai nėra vieniši, nes turi stiprų tėvelių užnugarį. Jie mus paremia ne tik savo darbščia ranka, bet ir priemonėmis, kurios įgalina brolius pagaminti tuos puikius eksponatus ateinančiam kermošiumi.

Gavome iš tunto tėvų komiteto kasos pinigų medžiagai pirkti, tėvelių "Kalėdų senelis" atgabeno mums puikų elektrinį piuklą, p. S. Krutulis, turįs cheminę įmonę, parėmė mus plastinėmis madžiagomis ir pan. Tik tokio glaudaus ryšio dėka mes visą tai galime ivykdyti.

O mūsų vilkiukai, kuriems tuntininko rūsių vakarinė veikla per vėlyva, irgi nesnaudžia. Bet vilkai paslaptingi. Bandžiau aną kartą sužinoti, ką jie gamina mugėi, bet jų draugininkas ps. Namikas paslaptingai nusišypsojo ir neišdavė. Tik dar giliau maišan sugrūdo kažkokias plastikos juosteles ir dingo Jaunimo Centro koridoriuose.

Būtinai atvykite į mūsų mugę pažiūrėti, ką jie padarys. O kai susitiksime prie riestainių stalo, pasikalbėsime daugiau!

Tunto korespondentas

Cleveland, Ohio

• Tuntininko penkmetis Pilėnuose. Lapkričio 9 d. v. s. Pranas Karalius perdavė Clevelando "Pilėnų tunto tuntininko pareigas s. Vytautui Jokubaičiui.

Lapkričio 18 d. Šv. Jurgio parapijos salėje "Pilėnų" tuntas iškilmingoje sueigoje tapo perduotas naujam tuntininkui. Atsisveikinimo įsakyme senasis tuntininkas kukliai ir suglaustai nusakė tą penkmečio (1957-62 m.) skaitybės kelią Clevelande.

Sueiga pradėta Tautos Himnu. Jos svarbą įprasmino įžodis, kurį prie "Pilėnų" tunto vėliavos davė DLK Vytauto draugovės kandidatai Gintaras Mockus ir Kęstutis Sušinskas.

Tuntą perimantis s. V. Jokubaitis ir eilė sueigos kalbėtojų atpasakojo v. s. Pr. Karaliaus tuntininkavimo penkmečio svarbesnius momentus. "Pilėnų" tunto tėvų vardų kalbėjo tėvų komiteto pirm. B. Auginas, kuris v. s. Karaliui įteikė A. Smetonos monografijos prenumeratą dovanų. LSS Tarybos pirmininko vardu kalbėjo LSS Tarybos narys s. V. Ka-

Los Angeles skautai-tės su rajono vadu s. Vl. Pažiūra po iškilmingos Jub. Sueigos.

Nuotr. L. Kančausko

"Už skautiškai brolišką gerumą reiškiu nuoširdžią padėką" ...
v. s. Pr. Karalius, perduodamas tuntą s. Vyt. Jokubaičiui.

Nuotr. G. Juškėno

Ižodis prie Pilėnų vėliavos. Priklaupęs Kęst. Sušinskas, stovi Gint. Mockus.
Nuotr. G. Juškėno

mantas, pabrėždamas nepaprastą IV Tautinės Stovyklos 1958 m. Michigane pasisekimą. Tos TS organizacinio komiteto pirmininkas buvo v. s. Pr. Karalius.

"Neringos" skaučių tunto vardu kalbėdama tuntininkė s. A. Balašaitienė įteikė v. s. Karaliui sesių dovaną — knygą apie gen. V. Nagių.

Nepaprastai mielų minčių skautams ir jų įstabiam vadovui pareiškė kalbėdami "Pilėnų" dvasios vadovas kun. P. Dzegoraitis, LB Clevelando I apylinkės pirmininkas F. Eidimtas, LVS Ramovės skyriaus pirmin. K. Budrys ir Akad. skautų vardu senj. Šarūnas Lazdinis.

Malonu pabrėžti, kad šį kartą kalbos buvo trumpos ir aiškios, sakytum "karališkos", nes per savo tuntininkavimą ir šį kartą kalbėdamas v. s. Pr. Karalius keliais žodžiais nupasakojo per penkmetį nueitą kelią.

"Pilėnų" tuntas įteikė v. s. Pr. Karaliui ps. Alg. Muliolio paruoštą padėkos adresą ir odinį albumą skautybės džiaugsmui prisiminti.

Baigiant rikiuotės dalį, naujasis "Pilėnų" tuntininkas s. V. Jokubaitis pristatė sueigos svečiams tunto vadiją: tuntininko pavaduotojas — s. Vyt. Civinskas, tunto dvasios vadovas — kun. Petras Dzegoraitis, tunto lavinimo ir programos vadovas — v. s. Pr. Karalius, tunto išdininkas ir sktn. ramovės seniūnas — v. s. Gerardas Juškėnas, tunto ūkio ir spaudos platinimo vadovas — s. Vladas Bacevičius, tunto vadijos narys — s. Balys Rėkus, tunto adjutantas — v. sl. Kęst. Gaižutis, S. Daukanto sk. vyčių būrelio vadovas — v. sl. Alf. Baliūnas, DLK Vytauto draugovės draugininkas — sl. Mindaugas Rinkus, DLK Kęstučio draugovės draugininkas — v. sl. Šarūnas Lazdinis, tunto sporto vadovas — sl. Leonas Melsbakas ir tunto laužavedys bei parengimų vadovas — sl. Algis Rukšėnas.

CLEVELANDO NERINGOS SKAUČIŲ TUNTO KALĖDŲ GERASIS DARBELIS

Suteikti džiaugsmą kitiems visuomet yra kilnu. O patiems būna didelis pasitenkinimas ir malonumas. Dvi vadovės ir keturios skautės, kurios gruodžio 16 d. nuvyko į Dudėnų namus, tikrai tai patyrė.

Neringos tuntas savo Kalėdų gerąjį darbėlį skyrė šiai šeimai, kuri neseniai atvyko iš Prancūzijos. Dudėnai yra vilniečiai, daug vargę Europoje, į Clevelandą atvyko su 12 vaikų, kur jiems įsikurti daug padeda Balfo Clevelando skyriaus pirm. P. Banionis.

Antroje sueigos dalyje buvo paminėta Lietuvos kariuomenės šventė. Pašnekėsi skaitė v. s. Pr. Karalius. Jis pakvietė susikaupimu pagerbti žuvusius dėl Lietuvos laisvės karius. Savo pašnekėsi kalbėtojas skyrė jauniausiems sueigos dalyviams, labai vykusiai panaudodamas iš anksto paruoštą plakatą. Jėga, drąsa ir gudrumas, tai savybės reikalingos kiekvienam lietuviui. Jei daug tokių vyrų bus, Lietuva nepražus, — jis pabrėžė klausytojams.

Menine dalyje pravedė laužavedys sl. Alg. Rukšėnas. Vilkiukai V. Balašaitis, P. Gaižutis, K. Giedraitis, S. Premeneckas ir skautas Kęst. Sušinskas padėklamavo, o skautas R. Saikus pagrojo akordeonu.

Dėkui už tokią sklandžią sueigą. Po jos svečiai ir pilniečiai pakilia nuotaika skirstės namo pietų. Gr. J.

Tuntininkė s. A. Balašaitienė, "Živilės" draugovės draugininkė ps. A. Muliolienė ir skautės J. Balašaitytė, D. Pikturaitė, M. Petkevičiūtė ir B. Simaniūkštytė tunto vardu nuvykusios suteikė daug džiaugsmo šiai šeimai.

Jos nuvežė eglutę, lemputes ir papuošalus. Skautės su Dudėnų vaikučiais paruošė ją. Nebuvo pamirštos ir dovanėlės. O žaislų tai daugiausia buvo. Visai šeimai skautės nepamiršo ir vertingo maisto ir kitokių produktų. Šiai gausiai šeimai atvykus į naują kraštą visko reikia.

Kai papuošė eglutę ir apžiūrėjo visas dovanas, skautės su vaikais padainavo ir pažaidė žaidimų.

Šis kilnus "Neringos" skaučių tunto darbas bus ilgai įvertintas ir neužmirštas Dudėnų šeimoje. Pačiam tuntui ir vadovėms liks gražus gerojo darbo prisiminimas.
M. K.

L. S. S. JUBILIEJINIŲ METŲ IŠKILMIŲ RENGIMO KOMISIJOS
JUBILIEJINIŲ METŲ SPORTO VARŽYBŲ PROJEKTAS

Komisija, atsižvelgdama į skirtingą dalyvių amžių ir lytį, skirsto sporto varžybas į žemiau išvardintas, šešias atskiras klases: 1. Jaunesnių mergaičių klasė - gim. 1949 m. ir vėliau, 2. Vyresnių mergaičių klasė - 1946 - 1948 metų gimimo, 3. Moterų klasė - gim. 1945 m. ir anksčiau, 4. Jaunučių klasė - gim. 1949 m. ir vėliau, 5. Jaunių klasė - 1946 - 1948 metų gimimo, 6. Vyrų klasė - gimusieji 1945 m. ir anksčiau.

Sporto programos skirstomos į keturias šakas: 1. Lengvoji atletika, 2. Kamuolio žaidimai, 3. Plaukimas, 4. Šaudymas (tik skautininkams ir skautams Vyčiams bei vyr. skautėms).

ŽEMIAU IŠVARDINTOS PASIŪLYTOS VARŽYBOS ATSKIROSE KLASĖSE IR ŠAKOSE:

1. JAUNESNIŲ MERGAIČIŲ KLASĖ: A. Lengvoji atletika: 60 ir 100 metrų bėgimas, 4 x 60 m. estafetė, šuoliai į tolį ir aukštį, B. Kamuolio žaidimai - kvadratas, tinklinis, krepšinis (5 asm. komanda), C. Plaukimas - 25 ir 50 m. krūtine, nugara ir laisvu stiliumi.

2. VYRESNIŲ MERGAIČIŲ KLASĖ: A. Lengvoji atletika - 60 ir 100 metrų bėgimas, 4 x 60 ir 4 x 100 m. estafetė, šuoliai į tolį ir aukštį, B. Kamuolio žaidimai - kvadratas, tinklinis, krepšinis (5 asm. komanda), C. Plaukimas - 50, 100 ir 200 metrų krūtine, nugara ir laisvu stiliumi, 3 x 100 m. mišri estafetė.

3. MOTERŲ KLASĖ: A. Lengvoji atletika - 60 ir 100 metrų bėgimas, 4 x 60 ir 4 x 100 m. estafetė, šuoliai į tolį ir aukštį, B. Kamuolio žaidimai - kvadratas, tinklinis ir krepšinis (5 asm. komanda), C. Plaukimas - 50, 100 ir 200 metrų krūtine, nugara ir laisvu stiliumi, 4 x 100 mišri estafetė, D. Šaudymas - jei būtų dalyvių, kartu su vyrų klase (žiūr. vyrų šaudymas).

4. JAUNUČIŲ KLASĖ: A. Lengvoji atletika - 60 ir 100 metrų bėgimas, lauko bėgimas (apie $\frac{1}{2}$ kilometro), 4 x 60 m. estafetė, šuoliai į tolį ir aukštį, B. Kamuolio žaidimai: kvadratas, tinklinis, krepšinis ir 16 colių "softbolas", C. Plaukimas - 25 ir 50 metrų nugara, krūtine ir laisvu stiliumi, 3 x 50 m. mišri estafetė.

5. JAUNIŲ KLASĖ: A. Lengvoji atletika - 60, 100 ir 400 metrų bėgimas, lauko bėgimas (apie 1 kilometrą), 4 x 60 metrų estafetė, šuoliai į tolį ir aukštį, B. Kamuolio žaidimai - tinklinis, krepšinis, 16 colių "softbolas" ir futbolas (soccer), C. Plaukimas - 50 ir 100 metrų krūtine, nugara ir laisvu stiliumi, 3 x 100 m. mišri estafetė.

6. VYRŲ KLASĖ: A. Lengvoji atletika - 100, 200, 400 ir 1500 metrų bėgimas, lauko bėgimas (apie $1\frac{1}{2}$ km.), 5 km. žygis pilnose aprangose su 25 sv. kuprine, šuoliai į tolį ir aukštį, B. Kamuolio žaidimai - tinklinis, krepšinis, 16 colių "softbolas" ir futbolas (soccer), C. Plaukimas - 100 ir 200 metrų krūtine, nugara ir laisvu stiliumi, 3 x 100 m. mišri estafetė, D. Šaudymas (tik skautininkams, sk. vyčiams ir vyresnėms skautėms) 1. šautuvu 25 m. stovint, 35 m. klūpint, 50 m. gulint, 2. pistoletu - 25 m. stovint.

LSS Jubiliejinių Metų Iškilmių Rengimo Komisija ir
Sporto Varžybų Sekcija.

PRANEŠAME, KAD 40 METŲ SUKAKTUVINIS "SKAUTŲ AIDO"

KONCERTAS ĮVYKS Š. M. BALANDŽIO 21 D. 7 VAL. VAKARE TORONTE

PRISIKĖLIMO PARAPIJOS AUDITORIJOJE.

ATSIŪSTA PAMINĖTI:

BUDĖKIME, LSS Anglijos Rajono leidinys, 30 psl. ir viršeliai. Numeris skirtas Jubiliejinių metų paminėjimui.

LAIŠKAI LIETUVIAMS, gruodis 1962 mt. ir sausis 1963 mt. Religinės ir tautinės kultūros žurnalas. Redaktorius J. Vaišnys, S. J. Adresas 2345 W. 56th St., Chicago 36, Ill.

KNYGŲ LENTYNA, Nr. 3, 1962, Lietuvių Bibliografinės Tarybos Biuletėnis. Leidžia Vyt. Saulius.

MURKLYS, A. Giedriaus pasaka iš gyvulių bei paukščių gyvenimo. Įdomi paskaityti vaikams ir suaugusiems, 130 psl. Išleido "Keleivio" leidykla. Kaina \$1.80.

LIETUVIŲ DIENOS, 1962 mt. gruodžio mėn. Iliustruotas lietuvių žurnalas. Metinė prenumerata \$6.00. Užsiprenumeruoti adresu: 4364 Sunset Blvd., Hollywood 29, Calif.

MAGYAR CSERKESZ, 1962 mt. gruodžio mėn., vengrų skautų laikraštis, 16 psl. ir viršeliai.

KAS NORĖTŲ ?

Kas iš sesių ir brolių norėtų susirašinėti su mūsų skautais ar skiltimis Vokietijoje, prašau kreiptis adresu: T. Gailius, 6941 Huettendorf u. Weinheim, a. d. B. Privates Litausches Gymnasium, W. Germany. Tai prašė paskelbti LSB Vadijos narys s. O. Gešventas.

PATIKSLINIMAS

* Pereitų metų lapkričio mėn. numeryje (11) 1, 3 ir 7 puslapiuose atspausdinti netikslūs parašai po nuotraukomis. Fotografuoti skautai nėra vien iš Bostono, bet iš Worcesterio ir kitų vietovių. Nuotraukos darytos Atlanto rajono stovykloje.

* Pereitų metų rugsėjo mėn. numeryje (9) a. a. M. Biržiškos nekrologe atspausdinta profesoriaus mirimo data rugpiūčio 25 d. Profesorius mirė rugpiūčio 24 d.

